

כְּתִיבֵי הָאֲרִי"ל לְפֻרִים

From the writings of the Holy Ari on Purim

זַעֲרֵךְ עַל יְדֵי הָאֲדָמוֹר מֵהָאֲלֻמִּין, הָרַב שְׁלֹמֹה יְהוּדָה גְרָאס שְׁלִיט"א
זִשְׁיָא מִפְּעַל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי

By: Rabbi Shalom Yehuda Gross
English comments by: Zion Nefesh

שַׁעַר הַכּוֹנְנוֹת

Gate of Meditation - Purim

דְּרוּשֵׁי פֻרִים

בְּעֵינֵי בְּרָכָה אֲזוּרוּנָה שֶׁל הַמְּנַלָּה

About the closing blessing that we recite after completing the reading.

בְּעֵינֵי הַפֻּרִים: הַיְהִי גְּסוּז בְּרָכָה אֲזוּרוּנָה שֶׁל הַמְּנַלָּה הִיא זֹמַשָּׁה מִטְּבָעוֹת וְאִפֹּי
הֵם: הָרַב אֶת רִיבֵנוּ וְהָרֵן אֶת דִּינֵנוּ כּוֹ, וְהֵם כְּנִגְדֵי זֹמַשֵׁי גְּבוּרוֹת הַנְּזוּדָעוֹת, אֲשֶׁר
עַל יְדֵיהֶם יָרִיב אֶת רִיבֵנוּ וְיִדִין אֶת דִּינֵנוּ, כִּי בָּהֶם תִּלְוִי הַדִּין וְהַנְּקָמָה. עוֹד עַל
עֵינֵי עַל הַנְּסִים כּוֹ:

כְּאֲשֶׁר רוּצִים לְחַזֹּר פְּנִים בְּפְנִים
וְעֵתָה נְבוֹא אֶל בְּאוֹר עֵינֵי יְמֵי פֻרִים וְהַמְּנַלָּה וְהַמְּרָדִי וּמְעוֹת מְגַבֵּת פֻּרִים
וְהַמְּשִׁתָּה וְהַשְּׂמִינָה. הַיְהִי נְתַבְּאָר אֲצַלְנוּ בְּדְרוּשֵׁי נִקְבָּא דְזַעֲרֵי אֲנְפִין וּבְעֵינֵי מַעוֹט
הִירֵזוּ כִּי בְּכָל זְמַן שֶׁל הַגְּלוּת עוֹמְדִים זַעֲרֵי וְנִקְבָּא אֲזוּר בְּאֲזוּר כָּל יְמֵי הַזּוֹלָה,
לוֹלִי בְּשִׁעוֹת הַתְּפִלָּה וּבְשִׁבְתוֹת וְכִיּוּצָא בְּזָה כְּמוֹ שֶׁנְּתַבְּאָר שָׁם. וְהַיְהִי כְּאֲשֶׁר
רוּצִים לְחַזֹּר פְּנִים בְּפְנִים צָרִיךְ שֶׁתְּקַדִּים בְּזִינְתַת הַפְּלֵת הַדּוּרְמִיטָא עַל זַעֲרֵי אֲנְפִין

כדי שתעשה הגסירה ותוכל לזוזר עמו אפין באפין כנזכר בדרושי ראש השנה:

לקראת סוף השבעים שנה של גלות בבל היה דורמיטא

The story in the scroll of Esther and the miracle of Purim was at the end of the seventy years of the Babillonyan exile. The correction of Zeir Anpin and Nukva started and the Israelites were in darkness but in the process of getting out of exile.

ול להיות כי ענין מרדכי ואסתר היה בסוף השבעים שנה של גלות בבל כנזכר
לכן אז כבר בימיהם התזויל ענין תקון זעיר ונזכר כדי לזוזר אפין באפין ויגאלו
ישראל. וענין התזויל זה הוא ענין הדורמיטא שנעשה אז בימיהם וזה סוד הצרה
העצומה שהיתה אז לישראל אשר עליו נאמר והנה אימה וזשכה גדולה כו,
ואמרו רבותינו זכרונם לברכה וזשכה זו גלות מדי שהזושיה עיניהם של ישראל.
וענינו הוא לפי שאז היה זעיר אנפין בסוד הדורמיטא. ונודע כי הבן הרשע היה
אוסטורלוגוס גדול, כנזכר בענין ויפל פור הוא הגורל מיום ליום כו, ובפרט
במה שכתוב בספר הזוהר כי הוא ועשרת בניו כוללים כל עשרה קליפין
הזויזונים וידע בזוכמתו ענין מעוט השגזותו יתברך על ישראל בימים ההם
להיותו בבזוינת השינה, ולכן זושב ועלה בלבו כי הזמן מוכן לאבד שונאיהם
של ישראל:

המן ואחשורוש רצו שלא יבנה בית המקדש השני ח"ו

Haman and Achashverosh didn;t want to see the building of the second Holy temple. They were aware that the Israelites were in a state of sleep, darkness (Dormita) and wanted to take the opportunity to annihilate them before they 'wake up' to the Light.

וזה סוד ענין וכוונת הבן עם אושורוש אם יעלה בידם עצה זו והשיב לו הבן ישנו
עם כו, ודרשו רבותינו זכרונם לברכה ישן הוא האלוה שלהם והבן זה. ולהיות
כי הדורמיטא ההיא היא לטובתן של ישראל כדי שתנסר הנקבה מאזוזרוי
ויזוזרו פנים בפנים ויגאלו ישראל ויבנה בית המקדש, לכן התיעצו עיניהם כי
בזמן ההוא שהאלוה שלהם הוא ישן יקדימו הם לאבד ולהשמיד שונאיהם של
ישראל כדי שלא ישארו אפילו מתי מעט שיהיו ראויים לגאולה ועל ידי כן לא
יבנה בית המקדש. ונודעת עצת הבן מן שמישי ספרא בנו וכתביהם אל
אושורוש הנקרא ארתוששתא בספר עזרא, עד שבטלו בנין בית המקדש
בראותם כי הגיע זמנו להבנות ודי בזה.

אף בזמן השינה כביכול, יש השגחה מבחינת נוקבא

The Nukva (female) doesn't sleep and there was a protection on the Israelites. By the merit of Esther they were saved.

והנה אף בזמן הדורמיטא אין הנקבה ישנה כי אז מסתלקין המוּזוּזין מן זעיר אנפין ונכנסין בנקבה כדי להבנות ולתקן פרצופה, כדי שתוכל לזוזור אפין באפין, כנודע בענין דרוש השופר של ראש השנה, ובהכרוז יש הארה והשגחה זו על ישראל מצדה. וענין אותה הארה היתה ענין מרדכי הצדיק, כמו שנבאר בעזרת השם. וכראות המן את מרדכי שעל ידו היתה הארה והשגחה על ישראל בזמן ההוא, נתיעץ עם זרש אשתו ושס"ה יועציו כו', ואמרו רבותינו זכרונם לברכה כי זרש אשתו היתה מכשפה גדולה ועצתה שקולה מכל שס"ה יועציו ועלתה עצתם להרוג את מרדכי ולהלותו על העין, הוא זנבה של נזוש המישך רגל הקוף כמבאר אצלנו, וכנזכר בספר הזוהר שיר השירים ודי בזה. ואם זוס ושלום ככה יעלה יוכל אזור כך לאבד את שונאיהם של ישראל. ואז השם יתברך ברוזמיו האיר הארת נוקבא העליונה והיא גדולת מרדכי ואסתר, ועל ידם נושעו ישראל מן הצרה הגדולה ההיא כמו שנבאר וזה ענין מרדכי והארתו:

יסוד דאבא יוצא לחוץ מיסוד דרחל

דע כי הנה בזמן הדורמיטא דזעיר אנפין לא בלבד יוצאין המוּזוּזין דזעיר אנפין מצד גצוז הוד יסוד דאימא ונכנסין בנקבא רזול בהיותה אזור באזור אלא (אף) גם המוּזוּזין דבנצוז הוד יסוד דאבא בסוד (בראשית ב' כב) **ויבן ה' אלקים את העלע דא אבא ואימא**, ונמצא כי כמו בהיות המוּזוּזין ההם תוך זעיר אנפין היו יוצאים מהם שתי הארות לזוּזין, ומבזינת הארת המוּזוּזין דאבא יוצא יעקב מצד פנים דזעיר אנפין, ומבזינת הארת מוּזוּזין דאימא יוצאת רזול מצד אזוריו, גם עתה יוצאות מרזול נוקבא דזעיר אנפין שתי הארות אלו גם כן בלי ספק, ולא עוד אלא שבהיות מוּזוּזין הנזכרים תוך הנקבה נתוספה בזינת הארה שלישית מה שאין כן בהיותם תוך זעיר אנפין, והוא כי הנה בהיותם תוך זעיר אנפין היה היסוד דאימא נשלים בזוהר דזעיר אנפין, והיסוד דאבא שהוא יותר ארוך כנודע היה נשלים בסיום היסוד דזעיר אנפין במיש, ולא היה יוצא מוּזוּזין ליסוד כלל, אבל עתה בהיותם המוּזוּזין תוך הנקבה, אשר היסוד שלה נוקביי קצר, מוכרוז הוא שהיסוד דאבא יתפשט ויצא מוּזוּזין ליסוד נוקבא ולזוּזין ותתגלה הארתו בגילוי גמור לגמרי. ונודע כי מה שהיה מתלבש ביסוד דזעיר אנפין הוא בזינת

הַעֲטָרָה שֶׁל הַיְסוּד דְּאָבָא שֶׁהוּא בְּזוּיַת הַמַּלְכוּת דְּאָבָא, וְאִין סָפֵק כִּי הָאָרָה זוּ
הַנְּגָלִית בְּמַלְכוּת דְּאָבָא הִיא הָאָרָה גְּדוּלָה עַד מְאֹד:

שָׂרֵשׁ נִשְׁמַת מְרֻדְכִי

The root of the soul of Mordechai was from Malchut of Chokmah.

וְהִנֵּה שָׂרֵשׁ נִשְׁמַת מְרֻדְכִי הִיְתָה בּוֹן הַהָאָרָה הַהִיא, וְלִכְּן עַל יְדוֹ הִיְתָה תְּשׁוּעַת
יִשְׂרָאֵל בְּזִמְנָן הַהוּא, וְזֵה גְרַמּוּ בְּשֵׁם מְרֻדְכִי מִמּוֹשֵׁ, שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ אֲכַרְוֵם
לְבָרְכָה שֶׁהוּא לְשׁוֹן מִיָּרָא דְכָיָא, מִ"ר דְכ"י, וְהוּא תְרַגּוּם מִר דְרור (שְׁמוֹת פָּרַק
ל' כ"ג) וְאִתָּה קִזּוּ לָךְ בְּשָׂמִים רַאשׁ מִר דְרור וְזִמְשׁ מֵאוֹת וְקִגְמָן בְּשֵׁם מִזְצִיתוֹ
וְזִמְשִׁים וּמֵאוֹתִים וְקִגְהָ בְשֵׁם זִמְשִׁים וּבִמֵּתָה, גַּם נִקְרָא מִר עוֹבֵר, וְהִעֲנִין הוּא כִּי
הַהָאָרָה הַגְּדוּלָה הַהִיא הִיא מִר דְרור וְךָ וְנִקְי בְּתַכְלִית הָעוֹבְרָת מִפִּי יְסוּד
דְּנִיקְבָא וְלוֹוִין. וְזֵה סוּד פְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים פָּרַק ה' ה') וְיָדֵי גְטָפוֹ מִר כו' עוֹבֵר:

וּמְרֻדְכִי יֵצֵא מִלְפָּנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחֹר וְעֵטְרָת זָהָב גְּדוּלָה וְכוּ'
Mordechai was raised to be second to he King. He 'came out' (Esther 8:15) and his level
was revealed.

וּבִזֵּה תְּבִין מַעֲלַת מְרֻדְכִי שֶׁעָלָה לְבְּזוּיַת מַלְכוּת וּבִשְׁנָה לְמַלְכָּךְ וְזֵה סוּד הַפְּסוּק
(אִסְתֵּר פָּרַק ז' טו) וּמְרֻדְכִי יֵצֵא מִלְפָּנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְזוּר וְעֵטְרָת
זָהָב גְּדוּלָה. וְהַבְּשִׁיכִיל יָבִין כָּל פְּרִטֵי הַפְּסוּק זֵה עֲנִין יֵצִיָּה ז' מִלְפָּנֵי הַמֶּלֶךְ הִיא
רְוּוּל, וְעֵטְרָת זָהָב גְּדוּלָה מִצַּד עֲטָרָה יְסוּד דְּאָבָא, וְלִכְּן נִקְרָא גְּדוּלָה כִּי הוּסָד
וְהוּסְכָמָה נִקְרָא גְּדוּלָה בְּסוּד הַגְּדוּל הַגְּבוּר וְהַעֲוָרָא. גַּם הַמַּעֲמִיק יִשְׁכִּיל הִיּוֹתוֹ
מִשְׁבֵּט בְּנִימִין וְדִי בְּזֵה, וְזֵה סוּד קְרִיָּאת הַמַּגְלָה וְגַם הַתְּפִשְׁטוּתָה בְּעַת קְרִיָּאתָה
לְטַעַם פְּרָסוּם הַיָּס, וְהוּא עֲנִין הָאָרָת עֲטָרָת מַלְכוּת דְּאָבָא הַמַּתְגַּלִּית וְיִוְצָאָה
לוֹוִין, וְלִכְּן נִקְרָא מַגְלָה לְשׁוֹן גְּלוּי וְצָרִיךְ לְגַלּוּתָהּ וְלְפָרְסָמָה.

מַגְלָה הִיא סוּד שְׁלֹשָׁה מוֹחִין הַמַּתְגַּלִּים

Numerical value of מגלה 'scroll' (without the Yod) is 78 and equal to three times YHVH. It
reveals the three leveles of Light that is in Chokmah, Binah and Da'at.

גַּם מַגְלָה בְּלֵא יוֹד הִיא עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא ע"ז, כְּבִנְיָן שְׁלֹשׁ הַיּוֹ"ת כ"ו כ"ו כ"ו,
שֶׁהֵם עֲנִין שְׁלֹשָׁה מוֹוִין דְּזוּכְמָה בִּינָה דְעַת דְנִצְוּ הוּד יְסוּד דְּאָבָא הַמַּתְגַּלִּים שָׁם
בְּמַלְכוּת הַהוּא. וְזֵהוּ עֲנִין הִיּוֹת הַמַּגְלָה נִקְרָא אַגְרָת וְנִקְרָא סִפָּר וְיֵשׁ לָהּ דִּינִין
כְּתוּרָה שְׁבַכְתָּב, כִּי סִפָּר הַתּוּרָה הוּא יְסוּד דְּאָבָא הַנִּקְרָא תּוּרָה שְׁבַכְתָּב צוּרָת

סֹפֵר כְּעֵין ו' אֲרוּכָה, וְהַמְגֵלָה הִיא הַהֲאָרָה הַיּוֹצֵאת מִזּוּזִין לִיסוּד כְּנֹזֵכָר, וְגַם הוּא אֲרוּכָה בְּצוּרַת ו' וּבְצוּרַת מְגֵלָה אֲרוּכָה וְדִי בְהֶעָרוֹת אֵלּוּ אֵל הַמְשַׁכְּלִים:

גְּדֵל הָאוֹר שֶׁל פּוּרִים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה

Purim reveal the unification of Zeir Anpin and Malchut that came face to face after the sleep state (Dormita). This event is repeated every year when we celebrate Purim.

וְאַמְנָם הָיוּת יְמֵי הַפּוּרִים הָאֵלּוּ נַעֲשִׂים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה וְכֹל הַסְּפִיקָה לַעֲשׂוֹת בְּזִמְנָן הַהוּא לְבָדוּ, הַטַּעַם הוּא כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּזְמוֹ רָצָה שִׂאוֹתָה הַהֲאָרָה הַמְתוֹזָדֶשֶׁת בְּהִיוֹת הַמּוּזוּזִין דְּאֵבָא וְאֵימָא תוֹךְ הַנְּקֵבָה בְּזִמְנָן דְּוִרְמִיטָת זְעִיר אֲנָפִין לֹא תִתְבַטֵּל לְעוֹלָם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּיָמֵים הָהֵם עֲצָבָם, כִּי הִנֵּה אֲזוּר דְּוִרְמִיטָא זּוּזוּרִים פָּנִים בְּפָנִים וְהַמּוּזוּזִין הֵם בְּזְעִיר אֲנָפִין וְאִין בְּזוּזִינַת הַהֲאָרָה זֹו יוֹצֵאת אֲזוּ כְּכֹל כְּנֹזֵכָר לְעִיל, וְהֲאָרַת מְרָדְכִי מִתְבַטֵּלָת לְגַמְרִי וְנַעֲלָמַת בְּפָנִים, וְרָצָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁבְּכָל שָׁנָה בְּיָמֵי הַפּוּרִים כִּיּוֹצֵא בָּהֶם אֵף אִם יֵהִיו זְעִיר וְנֹקְבָא פָּנִים בְּפָנִים תִּתְגַּלֵּה הַהֲאָרָה הַנְּזַכְּרַת בְּיָמֵים הָהֵם וְכֹל תִּתְבַטֵּל. וְהַעֲנִין הוּא כִּי בְּכָל שָׁנָה בְּיָמֵים הָהֵם כְּאֲשֶׁר יִכְנָסוּ הַמּוּזוּזִין בְּרוּזֹל בְּסוּד דְּוִרְמִיטָא דְּזְעִיר אֲנָפִין אֵף עַל פִּי שִׂאוֹר כֶּף יוּזוּרוּ פָּנִים בְּפָנִים לֹא תִתְבַטֵּל הַהֲאָרָה הַנְּזַכְּרַת וְתִשְׁאַר שֵׁם קַיִימַת וְנִרְשָׁמַת אֵף גַּם אֲזוּר הַסְּתַלְקוֹת הַמּוּזוּזִין הָאֵלּוּ מִמְנָה וְיוּזוּרוּ בְּזְעִיר אֲנָפִין:

וְזַכְרָם לֹא יְסוּף מִזְרַעָם

In the future all Torah books will be canceled except for the scroll of Esther because the Light that revealed was great.

וְזֶה סוּד מַה שֶׁאָמַר הַכְּתוּב וְזַכְרָם לֹא יְסוּף מִזְרַעָם (אֵסְתֵר פֶּרֶק ט' כּוּז), כִּי אוֹתָהּ הַהֲאָרָה הִיא עֲטָרַת הַיְסוּד הַזְּכָר דְּאֵבָא הַנְּקֵרָא זְכָר כְּנֹזֵדַע וְזַכְרָם זֶה לֹא יְסוּף מִזְרַעָם בְּיָמֵי הַפּוּרִים שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה כְּנֹזֵכָר. לְכֵן לַעֲתִיד לָבֵא כָּל הַסְּפָרִים יִתְבַטְּלוּ זּוּזִין מִמְגֵלַת אֵסְתֵר וְהַטַּעַם הוּא כִּי לְעוֹלָם לֹא הָיָה גֵס גְּדוּל כְּזֶה לֹא בְּשִׁבְתוֹת וְכֹל בְּיוֹם טוֹב לְהַתְקִים הַהֲאָרָה זֹו אֵף אֲזוּר הַסְּתַלְקוֹת הַמּוּזוּזִין מִן הַנְּקֵבָה אֵלּא בְּיָמֵי הַפּוּרִים בְּלְבָד, וּבְזוּזִינָה זֹו יֵשׁ יִתְרוֹן גְּדוּל אֵלּ פּוּרִים עַל כָּל שְׁאָר הַיָּמִים אֲפִילוּ בְּשִׁבְתוֹת וְיוֹם טוֹב:

כְּדִי לְקַיֵּם הַהֲאָרָה הַנְּזַכְּרַת צְרִיךְ לְקַיֵּם שְׁלֹשׁ מַצּוֹת
מְגֵלָה לְגִלוֹת אֶת יְסוּד דְּאֵבָא

To connect to the light that is revealed in Purim we need to fulfill the three actions.

re-reading of the Megila (Scroll), meal and gift for the poor.

וְהִנֵּה בְּכֹל שָׁנָה בְּיָמֵי הַפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם הַהֲאָרָה הַנִּזְכָּרָת אָנוּ צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת שְׁלֹשׁ מִצְוֹת, וְהֵם קְרִיאַת הַמִּגִּלָּה, כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ וּלְגַלּוֹת הַהֲאָרָה הַנִּזְכָּרָת הַיּוֹצֵאת לְזוּזֵן בְּגִילּוּי:

מִתְּנוּת לְאַבְיוֹנִים שְׁנוֹתֵן אָבָא לְרַחֵל

Gifts to the poor draw light from Chokmah to Malchut.

וְהִנֵּה צָרִיכוֹת שְׁתֵּי בְּזוּינֹת אֲזוּרוֹת, וְהֵם אֹכֹל הָרֵאשׁוֹן בְּזוּינֵת הַהֲאָרָת הַיְסוּד הַהוּא דְּאָבָא בְּרוּזֵל לְצַרְךָ תִּקּוֹן בְּזֵין פְּרָצוּפָה, כִּי לְכֹן נִכְנָסִים הַמּוּזוּזִין הַנִּזְכָּרִים בָּהּ כְּדֵי לְהַגְדִּילָהּ וּלְעֲשׂוֹתָהּ פְּרָצוּף כַּנִּזְכָּר, וְזֶה נַעֲשֶׂה בְּסוּד מִתְּנוּת לְאַבְיוֹנִים, כִּי רוּזֵל נִקְרָאת עָנִי וְאַבְיוֹן, וְהַיְסוּד דְּאָבָא הַנִּקְרָא צְדִיק, נּוֹתֵן לָהּ צְדָקָה וּמִתְּנוּת, וְהָאָרוֹת הַזֶּה מִתְּקִיִּם עַל יְדֵי שְׂאֵנוּ נּוֹתְנִים לְמִטָּה מִתְּנוּת לְאַבְיוֹנִים וְעַל יְדֵי מִצְוֶה זֶה נַעֲשֶׂה דְּגִמְתָּה לְמַעַלָּה. וּבְזוּינֵת הַשְּׁנִית הִיא, כִּי אֲזוּר שְׁנֵתִקֵּן פְּרָצוּף רוּזֵל עֲצָמוּ עַל יְדֵי הַצְּדָקָה וּמִתְּנוּת לְאַבְיוֹנִים, עוֹד צָרִיךְ הָאָרָה שְׁתֵּתִקֵּם בָּהּ בְּסוּד הַמּוּזוּזִין עֲצָמֵן שְׁלֹו הַמִּתְּלַבְּשִׁין תּוֹךְ פְּרָצוּף עֲשֶׂר סְפִירוֹת שְׁלֹה בְּעֵת הַדּוּרְמִיטָא כַּנִּזְכָּר. וְצָרִיךְ שְׁתֵּתִקֵּם הָאָרָה הַנִּזְכָּרָת בְּמוּזוּזִין שְׁלֹה כָּל הַיָּמִים הָהֵם הַנִּקְרָא פּוּרִים, וַיִּשְׂאֵר קַיִּימֹת שֵׁם אֵף גַּם אִם יִסְתַּלְּקוּ הַמּוּזוּזִין דְּאָבָא וְאִימָא אֲזוּר הַדּוּרְמִיטָא וְתוּזוּר פְּנִים בְּפְנִים, וְעַם כָּל זֶה תִּשְׂאֵר הָאָרָה הַמּוּזוּזִין הָהֵם קַיִּימִים בְּמוּזוּזִין שְׁלֹה וְלֹא יִסְתַּלְּקוּ לְגַמְרֵי כַּבְּשָׂר הַזְּמַנִּים כַּנִּזְכָּר לְעִיל:

סְעוּדַת פּוּרִים מְשִׁתָּה וְשִׁמְחָה - הַמּוּחִין דְּרַחֵל

Meal draw the light from YH that is Chokmah and Binah.

וְעִנֵּן זֶה תְּלוּי בְּקִיּוֹם מִצְוֶה אֲזוּרָת וְהִיא לַעֲשׂוֹת סְעוּדַת פּוּרִים מְשִׁתָּה וְשִׁמּוּחָה, וְזוֹ עִנֵּן אֲכִילָה וְשִׁתְיָה כַּמְבוּאָר אֲעֲלֵנוּ שֶׁהַמּוּזוּזִין שְׁלֹ הַנִּקְבָּה נִקְרָא י"ה י"ה, וְנַעֲשִׂים מְבּוּזִינֵת י"ה, וְהֵם נִמְשָׁכִין בָּהּ עַל יְדֵי אֲכִילָה וְשִׁתְיָה. וְזֶהוּ פִירוּשׁ אֲכִילָה, אֲכ"ל י"ה. שְׁתִּיָה, שְׁ"ת י"ה. כִּי עַל יְדֵי הַמֶּאֱכָל וְהַמְשִׁתָּה נִמְשָׁכִין לָהּ מוּזוּזִין הַנִּקְרָא י"ה. גַּם נְרַמְזָה הִיא עֲצָמָה בְּמִלַּת אֲכִילָה שֶׁהִיא בְּגִימְטְרִיא אֲדָנִי עִם הַפּוֹלֵל, לְרַמּוּז כִּי אֹכֹל הַמּוּזוּזִין שְׁלֹ י"ה הַנִּמְשָׁכִין עַל יְדֵי הָאֲכִילָה הֵם בְּנִקְבָּה הַנִּקְרָאת אֲדָנִי:

אֶסְתֵּר

The name Esther conceals the inner light of the Y of ADNY

גַּם אֶסְתֵּר הִיא בְּגִימְטְרִיא תֵּרַס"א וְהִנֵּה שֵׁם אֲדָנִי בְּמִלּוּאוֹ הוּא תֵּרַע"א וְהִנֵּה שֵׁם

אֶסְתֵּר זֹסֶרֶה י' וּבִתּוּכֹת מִסְתַּתֶּרֶת הַנִּקְדָּה הַפְּנִימִית עֲצֵמָה הַנִּקְרָאת י' שֶׁל אֲדֹנָי
הַנִּקְרָאת אֶסְתֵּר עַל שֵׁם שְׂמִסְתַּתֶּרֶת:

עַד כָּאן הִגִּיעוּ דְרוּשֵׁי הָרַב זְלָה"ה בְּשַׁעַר הַפְּנִינֹת
עַד כָּאן הִגִּיעוּ דְרוּשֵׁי הָרַב זְלָה"ה. וְעַנִּין מִשְׁלוּזֵי מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ לֹא זִתְבְּאָרוּ
מִפִּי הָרַב זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, וְשָׂמָא רְמוֹ לְעַנִּין הָאֶרֶת יִסוּד דְדַכּוּרָא הַגִּיתָן לְיִסוּד
דְנִזְקָבָא וְהֵם נִקְרָאִים אִישׁ לְרַעְהוּ יִסוּד לְיִסוּד פְּנִלְע"ד. אָמַר שְׂמוּאֵל עַד כָּאן
הִגִּיעוּ כָּל סֵפֶר הַדְּרוּשִׁים שֶׁל הָרַב זְלָה"ה וְלֹא הִפְלַתִי דְבַר אֶזְוֹד מִדְּבָרָיו אֲרַעָה,
תִּהְלֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

מְנוֹת וּמִתְנֹנֹת

Giving gifts and food for the poor and for friends connect Yessod of Chokma to Yessod of Zeir Anpin

מְנוֹת וּמִתְנֹנֹת, אָמַרו רַבּוֹתֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה שְׂתִי מְנוֹת לְאִישׁ אֶזְוֹד וְשְׂתִי מִתְנֹנֹת
לְשֵׁנֵי אֲבִיוֹנִים, וְהִנֵּה יֵשׁ לְרֵאוֹת לְמָה בְּרַעְהוּ אָמַר מְנוֹת בָּאוֹת תָּיו אֶזְוֹת,
וּבְאֲבִיוֹנִים שְׂתִי אוֹתִיּוֹת תָּיו. הָאֲמַנָּם כְּבָר יִדְעַת כִּי הַיִּסוּד נִקְרָא אִישׁ, וְעִיקָר
הָאֶרֶת יוֹם זֶה הוּא גְלוּי יִסוּד אָבָא וְהוּא זְכָר, וּבִהִיּוֹתוֹ מְלַבֵּשׁ בְּתוֹךְ יִסוּד דְאִימָא,
לְכֵן אָמַר מְנוֹת בְּתָיו אֶזְוֹד כִּי אוֹת תָּיו מִצַּד הַנִּזְקָבָא, בְּאִפְּן כִּי שְׂתִי מְנוֹת הֵם אֶזְוֹד
מִצַּד אָבָא שֶׁהוּא מִ"נ דְּמְנוֹת כְּאִשֶּׁר יִדְעַת, וְאֶזְוֹד מִצַּד הַיִּסוּד דְאִימָא כְּנִזְכָּר
לְעִיל, וְהֵם אִישׁ שֶׁהוּא יִסוּד דְאָבָא לְרַעְהוּ שֶׁהוּא הַיִּסוּד דְזַעִיר אֲנָפִין, כִּי אִם
הִיּוֹת אָבָא גְדוֹל הִנֵּה בִּהִיּוֹתוֹ יוֹרֵד לְמִקּוֹם יִסוּד זַעִיר אֲנָפִין נִקְרָא רַעְהוּ עַל דְּרַךְ
הַזַּעִיר אֲנָפִין כְּשִׁיּוֹרֵד בִּישְׁוֹרֵד שֶׁנֶּאֱמַר עָלָיו שְׁלַף אִישׁ נֶעְלוּ וְנָתַן לְרַעְהוּ (רוֹת פֶּרֶק
ד' ז):

מִתְנֹנֹת לְאֲבִיוֹנִים

The gift for the poor support Netzach and Hod

וּמִתְנֹנֹת לְאֲבִיוֹנִים הֵם מִצַּד אִימָא וְלְכֵן הֵם שְׂנֵי תָיו"ן, כִּי הֵם מִצַּד הַנִּזְקָבָא, וְהֵם
שְׂתִי מִתְנֹנֹת לְשֵׁנֵי אֲבִיוֹנִים שֶׁהֵם נֶצְחוֹ הוֹד שֶׁהֵם אֲבִיוֹנִים, כְּאִשֶּׁר יִדְעַת בְּיִסוּד
הַעֲרָבָה לֹא רִיזוּ וְלֹא טַעַם וְנִקְרָאוּ אֲבִיוֹנִים כִּי אִימָא עַד הוֹד אֶתְפֹּשְׁטַת:

כָּל הַפּוֹשֵׁט יָד נּוֹתְנִים לוֹ

On Purim we should not ignore people that ask for charity.

וְגַם מִה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָה כִּי בַיָּמֵי הַפּוּרִים נֹתְנִים לְכָל מִי שֶׁפּוֹשֵׁט יָדוֹ, הָעֵנָן הוּא כִּי הַגָּבַאי שֶׁל צְדָקָה הוּא הַיְסוּד וּבַיָּמֵי הַזּוּז לְאִשֶּׁר הוּא יְסוּד דְּזֵעִיר אֲנָפִין צָרִיךְ לְרֹאוֹת לָמִי נֹתֵן הַצְדָקָה, אֲבָל עֲתָה שֶׁהוּא יְסוּד דְּאָבָא הָאָרָה גְּדוּלָה אֵין לְהַקְפִּיד אֲלָא כָּל מִי שֶׁפּוֹשֵׁט יָדוֹ נֹתְנִים:

חֵיב אֵינֶשׁ לְבָסוּמִי בְּפוּרִיא

The sages said that we should get drunk on Purim in order to elevate sparks of light from the Klipah.

וּמֵה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָה זֵיב אֵינֶשׁ לְבָסוּמִי בְּפוּרִיא עַד שֶׁלֹּא יָדַע בֵּין אֲרוּר הַמֶּן לְבָרוּךְ מְרַדְּכִי כו', הַפְּנֵה הוּא כִּי לְעוֹלָם תּוֹךְ הַקְּלִיפָה יֵשׁ זִיּוּן שֶׁל קְדוּשָׁה הַמְּאִיר בְּתוֹכָהּ וּבְזוּזָהּ אוֹתָהּ, וְלָכֵן צָרִיךְ לֹאמַר בְּרוּךְ הַמֶּן לְהַמְשִׁיךְ אֶל הַזִּיּוּן הַהוּא אֹר, וְלָכֵן צָרִיךְ לֹאמַר בְּלֹא פְּנֵה אֲזוּר שֶׁהוּא שֶׁכּוֹר וְיֵצֵא מִדַּעְתּוֹ, שְׂאֵם יִהְיֶה זֹס וְשֶׁלֹּם בְּכּוֹנֵה יֵאִיר גַּם אֶל הַקְּלִיפָה זֹס וְשֶׁלֹּם. וְנִלְעַ"ד כִּי כְּשֶׁאֲנוּ בּוֹמְשִׁיכִין אֹר בּוּזוֹ הַבִּינָה בְּרוּז לְעַל יְדֵי שְׂתִית יֵין בְּרַבּוּי גְּדוּל יֵשׁ הָאָרָה גְּדוּלָה שֵׁישׁ בָּהּ כּוֹז לְהֵאִיר גַּם אֶל הַזִּיּוּן הַהוּא אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַקְּלִיפָה:

שְׂתִיָּה מְרַבָּה מְאָכִילָה

When we eat we meditate on YH as יה - הי and consider them of Chokmah, 72. when drinking meditate the same letters but consider them of Binah, 63.

וְצָרִיךְ לְכוּן בְּאֲכִילָה בְּשֵׁנֵי אוֹתֵיּוֹת י"ה ד'יודין, וְלָכוּן שֶׁהֵם שֶׁל ע"ב, וּבְשִׂתִּיָּה לְשֵׁנֵי י"ה שֶׁל ס"ג, שֶׁעוֹלָם כְּמִנְיָן יֵין, כָּזֶה יו"ד ה"י יו"ד ה"י, וְלָכוּן לְהַמְשִׁיךְ אֶלֶּיָּהּ בּוּזוּן דְּזוּכְמָה עַל יְדֵי אֲכִילָה, וּבּוּזוּן דְּבִינָה עַל יְדֵי שְׂתִיָּה, וְלֵהִיּוֹת כִּי הַזּוּקְבָא גּוֹבֵרַת בּוּזוֹ בִּינָה גּוֹבֵר, וְלָכֵן צָרִיךְ הַשְׂתִּיָּה מְרַבָּה מִן הָאֲכִילָה. וְזֶהוּ אֲכִילָה, אֲכ"ל י"ה. שְׂתִיָּה, שְׂ"ת י"ה. רְצָה לֹאמַר, שֶׁיִּמְשְׁכוּ אֶלֶּיָּהּ הַבּוּזוּן אֲשֶׁר כּוֹסֵם בְּסוּד י"ה, כְּמִבּוֹאֵר אֲעֲלֵנוּ בְּמִקּוֹם אֲזוּר שֶׁהֵם בְּסוּד זּוּכְמָה וּבִינָה הַנִּקְרָא י"ה י"ה, כִּי הַדַּעַת שְׂלָה הִיא ק"ל וְלִית בָּהּ אֲלָא נִהְיָו דְּתֵרִין בּוּזוּן גְּלִיפִין בָּהּ כְּמִבּוֹאֵר אֲעֲלֵנוּ בְּמִקּוֹם אֲזוּר:

אֶסְתֵּר בְּגִימַטְרִיא שׁוֹשְׁנָה

Esther numerical value 'Rose'.

אֶסְתֵּר בְּגִימַטְרִיא שׁוֹשְׁנָה, גַּם אֶסְתֵּר בְּגִימַטְרִיא תִרְע"א, כְּמִנְיָן אֲדָנִי בְּמִלּוּאוֹ, הַכּוֹנֵה הוּא כִּי כְּשִׁישְׂרָאֵל עוֹנִים קַדִּישׁ וְאוֹמְרִים אֲמִן מְקַבְּלִים אֹז הָאָרָה בּוֹשְׁנֵי

[שמות] א"ל. אָזוּד שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא אֵל רְזוּם וְזוּנָן (שְׁמוֹת פָּרָק לַד ו'). וְאָזוּד מֵאַרְיָה אַנְפִּין שֶׁהוּא מִי אֵל כְּמוֹהָ (מִיכָה פָּרָק ז' יז), וּפְרוּשׁוֹ: אֵל שֶׁל אַרְיָה מֵאִיר בְּאֵל שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין, וְאִזְזוּר אַנְפִּין מֵאִיר בְּזוֹקְבָא פְּנִים בְּפְנִים, לְפִי כִי אֵל הוּא בְּפְנִים, וְהָאָרְהָ הוּא בְּפְנִים, וְאָלוּ הַשְּׁנַי אֵל בְּמִילוּאָם עוֹלִים שִׁ"ע גְּהוּרִין. וְהָאָרְהָ הַזְּכָרָה הוּא בְּעֲנִית אֱמֻן, וּלְכַף אָמַר דָּוִד עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים פֶּג יז) מִלֵּא פְּנֵיהֶם קָלוּן, זֵו אֱמֻן, כִּי מֵאֲזוּר שֶׁהֵם לֹא הֵאִירוּ בְּאֱמֻן שְׁנַי אֵל, אָזוּד שֶׁל אַרְיָה וְאָזוּד שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין, מִלֵּא פְּנֵיהֶם קָלוּן, שֶׁלֹּא רָצוּ לְקַבֵּל מֵאֵל הָעוֹלָה קַפָּה, יִהְיוּ לוֹ קָלוּן שְׁעוֹלָה גַם בֶּן קַפָּה עִם הַכּוֹלָל:

וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמָהּ ה'

וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמָהּ ה' (תְּהִלִּים פָּרָק פֶּג יז), פִּירוּשׁ כִּי שְׁמָהּ הוּא הַמְּלֻכּוֹת, שְׁזַנְקָרָא שֵׁם, וְהוּא אֲדָנִי וְהוּי"ה שְׁעוֹלִים אֱמֻן. וְהִנֵּה אֶסְתֵּר הַמְּלֻכָּה כֹּאֲשֶׁר לְבִשְׁתָּה בְּגָדֵי מְלָכוֹת וּבָאָה לְדַבֵּר אֵל הַמֶּלֶךְ וּכְשֶׁנִּכְנְסָה לְבֵית עֲבוּדָה זָרָה מְקוֹם הַקְּלִיפּוֹת, הוֹסֵר הָאָרְת אַרְיָה, וְלֹא נִשְׂאָר בָּהּ רַק הָאָרְת זַעִיר אַנְפִּין, שְׁאֵם לֹא הִיָּתָה לָהּ הָאָרְהָ אֶפִּילוּ מִזַּעִיר אַנְפִּין הִיָּתָה שְׁזוּזוּרָה וְלֹא יִרְקָרְקָת, וְלִכֵּן הִיא אֲמָרָה אֵלֵי אֵלֵי לְמוֹה עוֹבְתָנִי (תְּהִלִּים פָּרָק כֵּב ב'), שֶׁאָזוּד מֵאֵלוּ הָאֵלֵי שֶׁהוּא שֶׁל אַרְיָה לְמוֹה עוֹבְתָנִי, וְלֹא הֵאִירוּ לָהּ שְׁנֵיהֶם יוֹזֵד:

פְּרִי עֵץ חַיִּים

Fruit of Tree of Life

שְׁעַר רֵאשׁ זוֹדֵשׁ זוֹנְכָה וּפּוּרִים - פָּרָק ה':

מִתְחִיל הַתְּקוּן

Purim is in the secret of correcting Zeir Anpin

סוּד הַפּוּרִים. סוּד הַפּוּרִים הִנֵּה זוֹדֵשׁ, כִּי כָּל זְמַנֵּי הַגְּלוּת, עוֹמְדָת הַזּוֹקְבָא רְזוּל עִם זַעִיר אַנְפִּין, אָזוּר בְּאָזוּר. אֱמֻנָם אִזְ הִיא בְּסוּף אוֹתָן הַשְּׁבָעִים שְׁנַי שֶׁל גְּלוּת בְּכָל פְּזוּדֵע, וְאִזְ הִיא מִתְזוּזֵל לְמַעְלָה לַעֲשׂוֹת תְּקוּן, כְּדִי לְהַזְזוּרָם פְּנִים בְּפְנִים, אִזְ הוּא צְרִיךְ הַפְּלֵת דְּרוּמִיטָא בְּזַעִיר אַנְפִּין. שֶׁהוּא הַסְּתַלְקוֹת הַמְּזוּזִין מִן הַזַּעִיר אַנְפִּין, וְנִכְנְסִים תוֹךְ רְזוּל, וְנִתְקַנְתָּ פְּרִצוּפָה, וְעַל יְדֵי זֶה יְכוּלָה לְזוּזוּר אָזוּר כָּף פְּנִים בְּפְנִים:

סוד היין מהחברים

The Secret of wine that we drink on Purim is reference to Gevura. The miracle was that the Israelites could kill the hated of the other side. The joy is expressed in wine.

(מהחברים: ענין פורים בהוד ענף גבורה, סוד יין הרומז בגבורה. לכן הגיס בדם, שהרגו בשונאיהם, וגם השמוזה הוא ביין):

בימי מרדכי הדורמיטא

והנה אז בימי מרדכי, היה סוף זמן הדורמיטא של ועיר אנפין, וסוד שאמר המן ישנו עם אווד מפור ומפרד (אסתר פרק ג' וז). אמרו רבותינו זכרונם לברכה על ישנו, שאמר המן, אלהיהם ישן הוא, פירוש ישן הוא המלך שלהם שהוא ועיר אנפין כזכר לעיל. וזהו הדורמיטא, וכיון שהוא ישן, ורועה לזוזר פנים בפנים לזוזר ולבנות בית המקדש פעם שנית (וזהו (אסתר פרק ו' א') נדרה שנת המלך, מלכו של עולם, פי זוזרו המוזין בו, ונתעוררו. וזה סוד ונהפוך הוא (אסתר פרק ט' א'), דהינו שנהפך הוא על ידי אבא, הנקראת הוא, ונתלבנו ונתמתקו דיניו), אם כן נבטל בבטול עצתו של יתברך, ולא יבנה בית המקדש בימיו זוס ושלום, דהינו מלכות הנקראת מקדש, בסוד מקדש אדני (שמות פרק טו יז):

יסוד אבא המתגלה

והנה בהיותן הנצוה הוד יסוד אבא נכנסין תוף רזול, בהיותה באזוזר הזעיר אנפין, היה גם הנצוה הוד יסוד דאבא נכנסין בה גם כן, נמצא כי כמו שבזמן היות המוזין תוף ועיר אנפין, היו יוצאין שתי האורות, אוזת של רזול מאזוזריו של ועיר אנפין, ואווד מלפניו לשל יעקב, גם עתה יוצאין מן רזול שתי הארת אלו. אמנם יש עתה בזינה אוזרת זוהרה לגמרי, אשר לא נמצאת בהיותן המוזין תוף ועיר אנפין, כי כבר נתבאר, כי בהיותן המוזין תוף ועיר אנפין, היה מסתים יסוד אבא תוף ועיר אנפין ממש, בסיום יסוד ועיר אנפין, ומתלבש בתוכו. אמנם עתה אשר המוזין הם ברזול, הנה היסוד שלה הוא קצר, ואינו ארוך ומתפשט כמו היסוד של הזכר, נמצא כי כשנכנסין נצוה הוד יסוד דאבא בתוכה, הנה היסוד דאבא יוצא ומתפשט זווין מן היסוד שלה, ואינו מתלבש תוף היסוד שלה, והנה מתגלה למטה לגמרי:

מתגלה הארת אבא אשר הוא טמיר וגניז מכולהו

The light of Yessod of Chokmah is revealed to Malchut and Mordechai with his purity draws from that light.

אמנם בזוית הארה זו לא נמצא בועיר אנפין כלל בשום זמן, לטעם הנזכר לעיל שישודו ארוך, אמנם זאת בבזוית של יסוד דאבא, שמתגלה לזוין מיסוד דרוזל, ודאי שהיא הארה גדולה מאד, שמתגלת הארת אבא אשר הוא טמיר וגניז מכולהו. והנה בזוית מרדכי, הוא סוד הארת יסוד אבא המתגלה בהיותו ברוזל, כי מרדכי בא מאותו הבזוית, ומשם יונק שרש נשמתו, וזה סוד מרדכי, מרא דכיא, מר טהור, שהוא זך ונקי ובר, (ספרים אחרים: שלא נשברו מעולם בעולם התהו, ונשאר זך ונקי) מצד אשר הוא היסוד דאבא. וזה סוד ואצבעתי מור עובר (שיר השירים פרק ה' ה'), והמבין יבין בסוד אצבעות שהוא מר עובר, (שהם זכמה בינה דעת דאבא ואמא, אזור כף מתלבשים בנצחו הוד יסוד שלהם בנזקבא) כי הם עוברים ויוצאים לזוין, על כפות המנעול, והבין זה. (ספרים אחרים: ובראשי הוא היסוד אמא. ספרים אחרים: ובראשי אצבעות, כי שם פרקין עליונים דאריך אנפין, אשר שם זכמה בינה דעת דאבא ואמא, ושם היסוד דעתיק, וזם נתגלה במצחו):

השם יתברך רוצה להטיב עמנו, ולהאיר לנו בכל זמן וזמן, ובכל שנה ושנה בימי הפורים האלה, שאז נעשה הנס, ותמיד בימים האלה יתגלה אותו הארה של מרדכי God gives us the opportunity in Purim to connect to that special light revealed by Mordechai. The Light of the miracle of Purim appears every year for us. Because this light is higher than the one on Shabbat and Holidays, it will keep coming even after the Final Redemption.

הנה המן הרשע, רצה לאבד הארת אלו, ולהרג מרדכי הרמוז בהארה זו, כדי שתתבטל בגין פרצוף נזקבא הנקרא רוזל, ולא יבנה בית המקדש זוס ושלו. והשם יתברך ברוזמיו רצה להטיב עמם יותר מכל אשר היה בתוזה, שכמוה לא נהיתה מימי קדם, והוא, כי הלא הארה זו של מרדכי, אינה יוצאת רק בהיות סוד זמן דרומיטא, אמנם אזור כף פשהם זוזורים פנים בפנים, ומסתלקין הנצחו הוד יסוד דאבא ואימא, עם המוזוין מן הנזקבא רוזל, וזוזורין ונכנסים תוך הזעיר אנפין פגודע, הנה אז שמתבטל הארה זו של מרדכי, בלי ספק. והשם יתברך רוצה להטיב עמנו, ולהאיר לנו בכל זמן וזמן, ובכל שנה ושנה בימי הפורים האלה, שאז נעשה הנס, ושתמיד בימים האלה יתגלה אותו הארה של מרדכי, אפילו אזור היותן פנים בפנים, ותשאר קיימת תמיד. והנה הארה הזאת לא היתה, לא בשבת ולא בימים טובים, אלא בפורים לבד, זה שאמרו רבותינו

זְכוּרֵנוּם לְבָרְכָה כָּל הַמוֹעֲדִים עֲתִידִים לְבָטֵל, זְוִיג מִן הַפּוּרִים, שֶׁנֶּאֱמַר וַיְמַי הַפּוּרִים לֹא יַעֲבְרוּ וְכוּ' (אסתר פרק ט' כוז), וְהִבֵּן בּוֹה שֶׁנֶּאֱמַר לֹא יַעֲבְרוּ בַּתּוֹרָה, כִּי תְּמִיד נִשְׁאָר הָאָרֶז הַזֶּה בְּזִמְנָה הַזֶּה שֶׁל יְמֵי הַפּוּרִים, וְלֹא תִּתְּבַטֵּל אִף גַּם בְּזוּזָרֶת תּוֹרָה וְעִיר אֲנָפִין פָּנִים בְּפָנִים, כִּי הִיא הָאָרֶז אֲשֶׁר מֵעוֹלָם לֹא נִהְיְתָה כְּבוֹהוּ:

וְזָכְרָם לֹא יְסוּף מִזְרָעָם

זֶה סוּד וְזָכְרָם לֹא יְסוּף מִזְרָעָם (אסתר פרק ט' כוז), פִּירוּשׁ - כִּי אוֹתוֹ הַיְסוּד שֶׁל אָבָא, הַנִּקְרָא וְזָכְרָם, לֹא יְסוּף וְלֹא יִפְסַק מִזְרָעָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל תְּמִיד, כִּי בְּכָל יְמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה, יִהְיֶה אוֹתוֹ הַזָּכָר קַיִם, וְנִתְּנָה אוֹתוֹ הָאָרֶז:

הַמְּגִלָּה הִיא סוּד יְסוּד דְּאָבָא

The scroll of Esther is the secret of the Light of Yessod of Chokmah

זֶה סוּד מְגִלַּת פּוּרִים, שֶׁלֹּא תִּתְּבַטֵּל, כִּי אוֹתוֹ הַיְסוּד שֶׁל אָבָא, הוּא סוּד מְגִלַּת פּוּרִים כְּעִלְיָה, וְנִדְרָע כִּי סוּד מְגִלַּת הַתּוֹרָה, הוּא מְצִיאַת יְסוּד דְּאָבָא, תּוֹרָה שֶׁבְּכַתְּבָהּ, אוֹתָהּ הָאָרֶז הַיְתֵרָה הַיּוֹצֵאת לְזוּיג שֶׁל יְסוּד רְיוּזל נִקְבָּא, נִקְרָא מְגִלַּת פּוּרִים, שֶׁהוּא אֲרוּךְ דְּמִיּוּן הַמְּגִלָּה בְּצוּרְתָהּ. וְהַעֲנִין הוּא, כִּי כָּל אוֹתָן הַתּוֹרָה לֹא נִסְתַּלְּקוּ מִן רְיוּזל בְּזוּזָרֶתוֹ פָּנִים בְּפָנִים, רַק כָּל הָאָרֶז יִשְׁאָרוּ בָּהּ, אֲפִילוּ אוֹר סְלוּק הַמּוּזוּיג מִמְּנָה כְּעִלְיָה:

מְגִלָּה מְלִשׁוֹן גְּלוּי

Megila מגילה, 'scroll' is from the root of גילוי, 'revelation'.

גַּם מְגִלָּה, פִּירוּשׁ לְשׁוֹן גְּלוּי, וּפְרוּשׁ מְצִיאַת יְסוּד דְּאָבָא הַמְּגִלָּה. גַּם מְגִלָּה זֹסֶר יו"ד, גִּימַטְרִיא ג' פ' הו"ה, שֶׁם סוּד שֶׁלֹּשׁ מוּזוּיג דְּהַיּוּ"ת שֶׁל זֹכְמָה בִּינָה דְּעֵת דְּנִצּוּז הוּד יְסוּד דְּאָבָא הַמְּתַגְלִין בָּהּ. (א):

הַתְּהֵא (א) (הַגְּ"ה. אֲפֹשֶׁר, כִּי לְפִי שִׁיּוּד הַמְּכַרִיעַ הוּא, וְכוּלְל נִצּוּז הוּד, לְכֵן בְּהַתְּגַלּוּת יְסוּד דְּאָבָא, מְתַגְלִין גַּם הַנִּצּוּז הוּד שֶׁהֵם זֹכְמָה וּבִינָה דְּרְיוּזל עֵתָה):

מִתְּנוּת לְאֲבִיוֹנִים, לְתַקֵּן וְלְכַנּוֹת אֶת פְּרָצוֹף הַנּוֹקְבָא

The gifts, charity, Tzedakah given on Purim connect us to Yessod and a righteous is the aspect of Yessod.

אֲמַנָּם כְּדֵי לְקַיֵּם אוֹתָהּ הָאָרֶז שֶׁל מְרַדְּכֵי בְּרְיוּזל בְּיוֹם פּוּרִים, לְכֵן אָנוּ נּוֹתְנִין צְדָקָה לְעַנְיִים, כְּדֵי שֶׁבְּכּוּז הַצְּדָקָה הַהִיא, תִּתְּנֵן גַּם אוֹתוֹ הַצְּדָקָה מִן הַיְסוּד

דאבא הנקרא צדיק, לרוזל הנקראת צדק, וזהו לענין תקון פרצוף של רוזל עצמה, על ידי צדקה, דהא בהתזכרות צדק וצדיק, נקראת צדקה:

אכילה ושתייה, להמשיך מוחין לנוקבא אמנם יש בזוינה אוזרת, והוא הארת מוזין שהיה לה בעת הדורמיטא, וכונתו הם, שאותן הארת ישארו, גם במוזין שבה, ולא בסוד תקון הפרצוף עצמו, וזה נעשה על ידי הצדקה כנזכר לעיל, רק תוספות הארה יתירה בסוד המוזין, והנה זה נעשה על ידי אכילה ושתייה בימי הפורים האלה, כי אכילה גימטריא אדני עם הכולל, שהיא רוזל. וזהו אכילה - אכל י"ה, כי ימשכו אליה המוזין, אשר הם פולם בסוד י"ה, כמבאר אצלנו במקום אזור. וגם שתייה, פירוש - שתי י"ה, והוא סוד הזכמה ובינה, הנקראים י"ה י"ה, כי הדעת שקה הוא ק"ל מצד הגבורות, ולית בה אלא נהירין דתרי מוזין גליפין בה:

קריאת המגלה, לגלות ולהוציא את האורות

Reading of the Megilah is to reveal the Light in Malchut

אמנם קריאת המגלה, הוא ענין שלישי, והוא להוציא אותן הארת לזוין מיסוד רוזל, בסוד מגלה כנזכר לעיל, ודי בזה:

פירוש ברפת "על מקרא מגלה" - לקרא ולגלות לחוץ את יסוד אבא וזה סוד על מקרא מגלה, כמא דאת אמרת למקרא ולמסע את המוזנות (במדבר פרק י"ב), לקרותה ולהוציאה לזוין ותתגלה שם:

עוד דרוש בענין הנסירה והחזרה פנים בפנים

The Babilonyan exile was 70 years and on that time they corrected the distance they had from the Holy Temple. The process was similar to the creation of Adam and Eve through the sleep and revelation of Eve from the 'rib' (side) of Adam and bring them face to face.

ענין הפורים בזמן הגלות, כי בבבל או היתה המלכות בסוד נקודה, וירדה למטה בבריאה, וצריכה בנין מוזדש על ידי המוזין שיכנסו בה בבריאה. והזוסידים שבאותו הדור, והזרש והמסגר (מלכים ב' פרק כד טז), היו מתקנים אותה בכל שבועים שנה של גלות בכל, כל השבע ספירות שקה, עד שהעלו אותה למקומה, בין תרין דרועין, וכיון שנכנסו בה המוזין, נפל שינה על זעיר אנפין, כל אותן שבועים שנה, כנודע בדרושים, שפשהיא צריכה בנין מוזדש, או היה הזעיר אנפין בסוד דורמיטא, שנסתלקו ממנו נצח הוד יסוד דאבא ואימא.

(כתב הרב בנמיין, דאין לסמך על זה, והעקר הדרוש דלעיל, כי אין דורמיטא אלא אזור היות פרצוף שלם אזור באזור, ועין בכוננת נסירה) ונכנסו למלכות לבנותה, בסוד ויבן ה' אלהים את הצלע (בראשית פרק ב' כב), כאשר היה בתזוזת בריאת עולם:

בסוף השבעים שנה, יצא מרדכי שהוא מבחינת הארת יסוד אבא

At the end of the 70 years Mordechai came and revealed the light of that correction (mentioned above). The second Holy Temple could be built.

ובסוף השבעים שנה, יצא מרדכי שהוא מבחינת הארת יסוד אבא, היוצאין זווין מיסוד המלכות, כי כשהיו נצו הוד יסוד של אבא תוך הזעיר אנפין, היו מלובשים בהם הנצו הוד יסוד דאבא, והיה יסוד דאימא נכנס בתוך הזעיר אנפין עד הזוזה, ויסוד אבא עובר ויוצא עד סוף היסוד של זעיר אנפין, אך כשנסתלקו נצו הוד יסוד דאבא ואבא, ונכנסו במלכות כדי לבנותה, נמצא שייסוד דאבא, הוא עובר ויוצא לזווין ליסוד המלכות, וזהו ויעבר מרדכי (אסתר פרק ד' יז), כי היה מאותו בחינת היוצאת לזווין:

סוד הפסוק לקחה מרדכי לו לבת

The secret of Esther 2:7 is about Mordechai connecting to Malchut to bring the light into it. Not taking Esther as daughter but connecting to the aspect of Vessel.

וזה סוד גם כן לקחה מרדכי לו לבת (אסתר פרק ב' ז), ואמרו רבותינו זכרונם לברכה אל תקרא לו לבת, אלא לבית, כי יסוד אבא נכנס ברוזל, והיא לו לבית:

מגלה לשון גלוי, והוא יסוד אבא, שהוא מגלה חוץ מיסוד רחל וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה בענין המגלה, נקרא ספר, ונקרא אגרת, כי מגלה לשון גלוי, והוא יסוד אבא, שהוא מגלה זווין מיסוד רוזל, כשהוא במקומו בזעיר אנפין נקרא ספר, וכשהוא בנוקבא נקרא אגרת. (אגרת בגימטריא שכ"ה ומנצפ"ך, בלקוטי תורה ספר יוזקאל, ותבין שאז היה קבוע כל הדינים, פרים וזסר וי"ו לשון רבים, שני פעמים פ"ר, גימטריא שני פעמים מנצפ"ך, עולה קס"ת, המנצפ"ך עליון היא גבורות גדלות רבינה, והם מכילין אל גבורות אזורים, (ספרים אזורים: והשני זוסדים) וקלה גבריאל אשר קסת הסופר במתניו והאזור במתניו, כי הם נצו הוד יסוד, הם סוד כל הגבורות שולקוז מנצפ"ך מבינה, ומנצפ"ך במלכות, הם גימטריא קס"ת):

הָמֵן הָרָשָׁע הָיָה מְכַשֵּׁף גָּדוֹל, וְאִשְׁתּוֹ זָרַשׁ מְכַשֶּׁפָה גְּדוֹלָה, וְעִשָּׂרָה בָּנָיו עֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּקְלִיפוֹת

Haman was a great Wizard, his wife, Zeresh was a great witch and his ten sons were ten Sefirot of the Klipah. They wanted to eliminate the possibility of the Israelites to connect to the Light of Yessod that will allow them revelation of great light.

וְהִנֵּה הָמֵן הָרָשָׁע הָיָה מְכַשֵּׁף גָּדוֹל, וְאִשְׁתּוֹ זָרַשׁ מְכַשֶּׁפָה גְּדוֹלָה, וְעִשָּׂרָה בָּנָיו עֶשֶׂר סְפִירוֹת דְּקְלִיפוֹת. וְרָאָה אוֹתוֹ הָאָרֶה הַגְּדוֹלָה, וְהִבִּין שְׂרוּעָה לְזוּזוֹר הַמְּלָכוֹת פָּנִים בְּפָנִים, וְשִׁיזוּזָרוּ מוּזוּזִין נִצְּזוּ הוֹד יְסוּד דְּאָבָא וְאִמָּא לְזַעִיר אֲנָפִין, וְלֹא יִשְׂאָר בְּסוּד דּוֹרְמִיטָא, וּבָזָה יִהְיֶה גְּאוּלָּה לְיִשְׂרָאֵל, וְלִכְּן רָצָה לְבַטֵּל אֶת הָאָרֶה. וְהִנֵּה הָמֵן גִּימְטְרִיא צ"ו, וְאִין צוֹ אֶלָּא עֲבוּדָה זָרָה, שֶׁהוּא רָאָה זֶה הָעֲנִין מוֹתוֹף הַקְּלִיפָה, שֶׁהִיא עֲבוּדָה זָרָה, שֶׁהִיא בַּעֲשִׂיָה, שֶׁעוֹלָה אֶל אֲדֹנָי. וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא בְּרוּזְמִיו, עֲשֶׂה עִמָּנוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת בְּזִמְנָן הַהוּא, וּבַטֵּל מוּזוּשְׁבָתוֹ. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׂאוֹתוֹ הָאָרֶה הַבְּטִיזוֹנוֹ שֶׁתְּהִיָה תְּמִיד בְּזִמְנָן הַזֶּה, וְאֵף עַל פִּי שִׁיזוּזָרוּ הַמוּזוּזִין לְמַקְוָמוֹ בְּזַעִיר אֲנָפִין, שֶׁיִּשְׂאָר אוֹתוֹ הָאָרֶה הַהִיא בְּמַלְכוּת, כַּאֲשֶׁר הָיָה בְּאוֹתוֹ זִמְנָן:

הָאוֹר הַגְּדוֹל שֶׁל יְסוּד אָבָא

וְזָהוּ וַיְבִי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה וְכוּ', גְּזָכְרִים וְכוּ' (אִסְתֵּר פֶּרֶק ט' כוּז), דְּהִלְנוּ יְסוּד הַנִּקְרָא זָכַר, יְסוּדָא, יוֹסֵף שֶׁהוּא יְסוּד, מוֹרְעָם שֶׁנִּכְנַס בְּרוּזָל. וּמָה שֶׁאֲמַרְנוּ שְׂאוֹתוֹ הָאָרֶה שֶׁל יְסוּד אָבָא, לֹא הָיָה אֶלָּא בְּסוּף שְׂבָעִים שָׁנָה, אֵף עַל פִּי שֶׁבְּכָל לַיְלָה נִכְנָסִים בְּמַלְכוּת נִצְּזוּ הוֹד יְסוּד דְּאָבָא מְלוּבְשִׁים תוֹף נִצְּזוּ הוֹד יְסוּד דְּאִמָּא, אִם כֵּן הָיָה רָאוּי שֶׁבְּכָל לַיְלָה יִתְגַּלֶּה יְסוּד אָבָא, מִכָּל מְקוֹם אִין אוֹתוֹ הָאָרֶה יוֹצֵאת וְנִכְרַת אֶלָּא לְזִמְנָן אֲרוּךְ, וְלָזָה לֹא יֵצֵא אֶלָּא בְּסוּף זִמְנָן גְּלוּת:

שֶׁעַר רֵאשִׁי זוּדֵשׁ זִנְזָכָה וּפּוֹרִים - פֶּרֶק ו':

מְצוֹת פּוֹרִים

עֲנִין מוּשְׁלוּז מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ וּבְמִתְנוֹת לְאֲבִיוֹנִים. הַמְּנוֹת, הֵם זִנְזָדִים וְגִבּוֹרוֹת שֶׁבִּיְסוּד אָבָא, וְנִיתְנִין לְמַלְכוּת, וְהֵם מוּשְׁתְּלוּזִין מִתְּפִאָרֶת שְׂבָה לְיְסוּד שְׂבָה, וְזָהוּ אִישׁ לְרַעְהוּ (אִסְתֵּר פֶּרֶק ט' כב), וּבְמִתְנוֹת לְאֲבִיוֹנִים, הֵם זִנְזָמָה וּבִינָה שְׂלָה, שֶׁנַּעֲשֶׂה לָהּ מְנַצְּזוּ הוֹד יְסוּד שֶׁל אָבָא, וְכָל זֶה הוּא לְהַגְדִּילָהּ וְלַעֲשׂוֹתָהּ פְּרָצוֹף

אבא גם כן, וכל זה הוא געשה לה מבזוינת אותו הארה שאמרנו, דהינו ממה שמגלה מיסוד אבא, דהינו מגלה. ואזור כף אנו קוראין המגלה, והכונה להמשיך אותו הארה ולזוין, וקזה אמרו שפושטה וקוראה כארת. ואזור כף אכילה ושתיה, והכונה - שלאזור שעשינו אותה פרצוף אבא, בסוד מנות ומתנות לאביונים, אנו ממשכין לה הארת המוזוין בהיותה פנים בפנים מבזוינת הנפרת לעיל, שהיא אותה הארה היוצאת לזוין:

צריך לכון באכילה, לשני י"ה י"ה במילוי יודיין
צריך לכון באכילה, לשני י"ה י"ה במילוי יודיין, יודיין י"ה י"ה במילוי יודיין. ותכון שהוא משם ע"ב, שהוא כנגד מוזו דזוכמה. ובשתיה יכון לשני פעמים י"ה י"ה במילוי יודיין, יודיין י"ה י"ה. ותכון, שהוא משם ס"ג שהיא בינה, עולה גימטריא יין, שהוא נגד מוזו בינה. וזהו אכילה - אכל י"ה. שתיה - ש"ת י"ה. ולכון להמשיך לה מוזוין אלו, מוזו הזוכמה על ידי אכילה, ב פעמים י"ה י"ה, יודיין י"ה י"ה דע"ב. ומוזו בינה על ידי שתיה, שני פעמים יודיין י"ה י"ה דס"ג, גימטריא יין. כי אין לה אלא תרין מוזוין, וצריך להיות השתיה מרבה באכילה, לרמוז למלכות שהיא בזוינת גבורה, ומוזו בינה גובר בנוקבא, לכן צריך להיות השתיה מרבה. (א)

הגהה

(א) הגה"ה: לכן אזורשוש ושיריו שהיתה פונתן להרס בגין פרצוף נוקבא, היתה שתיה כדת (אסתר פרק א' ז'), אכילה מרבה משתיה, אין אונס, שהוא רמוז לנצח הוד אותיות ז"ס, וזמש גבורות והשני כוללים גימטריא אונס, וכל זה היה כדי להרס פרצופה:

צריך אינש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי והנה מיה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שצריך אינש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, הכונה היא - כי ידוע שיש ניצוץ של קדושה בכל קליפה המזויה אותה, ואם יסתלקו ממנו לא ישאר לו זיוות ויתבטל לגמרי מיד. (ב)

הגהה

(ב) הגה"ה צמזו: ואף על פי דאכלו רעים אינון אבא ואימא, ושתו דודים אינון

זעיר ונוקבא עם כל זה, אף על פי שכוזרא שריין, הגה אמא נותן הגבורה דנוקבא, שהם סוד היין. ואבא נשאר בסוד האכילה למעלה, לכן השתיה שנגלה למטה, הוא יותר על האכילה שהיא למעלה, עד כאן הגה"ה: ביום הגדול הזה, שיש אותו הארה גדולה

והגה ביום הגדול הזה, שיש אותו הארה גדולה, אנו רוצין שגם לזאת הנצוץ יגיע לו זיוות לעצמו, בזה ההארה, אבל לא שיגיע כל כך להאיר לקלפה (ולזה צריך שישתפר האדם ביום הזה, עד שלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, אולי ישגה ויתן ברכה לאותו נצוץ שבקליפה ויתברך גם הוא, אבל לא תהיה ברכה פונה שלמה, שאם יהיה כן יגיע לו הרבה, ויתברך גם הקליפה) (נסוז אזור: ולכן צריך לומר ברוך המן, להמשיך אור גם לנצוץ שהוא, לכן צריך לאמרו שלא בכונה אזור שהוא שכור וכבר יצא מדעתו, ואם היה בכונה זוס ושלוש יאיר גם אל הקליפה) וכל"ג, כי כשאנו ממשיכין אותו ביוזו בינה ברוזול, על ידי שתנית היין ברבוי גדול, יש הארה גדולה שיהיה זה כוז להאיר גם לנצוץ שהוא שבתוך הקליפה:

משלוח מנות

ענין משלוח מנות - אמרו רבותינו זכרונם לברכה שתי מנות לאיש אזור, ושתי מתנות לשני האביונים. גם יש לדעת, למה ברעהו אמר מנות בתי"ו אזור, ומתנות לאביונים בשני תוי"ן. אמנם כבר ידעת, כי היסוד נקרא איש, ועיקר הארה יום זה, הוא גלוי יסוד אבא, והוא זכר בהיותו מלבש תוך היסוד דאבא, לכן אמר מנות בתי"ו אזור לבר, כי תי"ו הוא מצד הנוקבא, באפן שהם שתי מנות - אזור מצד אבא, דהינו אותיות מ"ן ואזור מצד נוקבא ו"ת. ואמר איש לרעהו, איש שהוא יסוד אבא, לרעהו שהוא יסוד זעיר אנפין, כי אם היות אבא גדול, בהיותו יורד למקום היסוד זעיר אנפין נקרא רעהו, על דרך זעיר אנפין כשיורד ליצירה, שנאמר עליו שלף איש נעלו ונתן לרעהו (רות פרק ד' ז) וזאת לפנים):

ומתנות לאביונים

ומתנות לאביונים שהם מצד אבא, ולכן הם בשתי תוי"ן, כי הם מצד הנוקבא, והם שתי מתנות לשני אביונים, שהם נצוז הוד, שהם אביונים, כאשר ידעת ענין הערבה, שאין בה לא טעם ולא ריזו, והם נקראים אביונים, עד הוד היא התפשטותם:

בימי הפורים האלה נותנין צדקה לְכָל הפּוֹשֵׁט יָדוֹ
גַם מִה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֹנָם לְבָרְכָהּ, כִּי בִימֵי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה נּוֹתְנִין צְדָקָה
לְכָל הַפּוֹשֵׁט יָדוֹ, הָעֲנָן - כִּי הַגָּבַאי שֶׁל צְדָקָה, הוּא הַיְסוּד, וּבִימֵי הַזּוּזוּל שֶׁהוּא
יְסוּד זְעִיר אֲנָפִין, צָרִיף לְרֵאוֹת לָמִי נּוֹתֵן הַצְדָקָה, כִּי יֵשׁ בּוֹ אֲזוּזוֹת דִּין. אֲבָל עֲתָה
שֶׁהוּא יְסוּד אָבָא הָאֵרָה גְדוּלָה, וְאִין צָרִיף לְהַקְפִיד, אֲלֵא כָּל הַפּוֹשֵׁט יָדוֹ נּוֹתְנִין
לוֹ. (צְמוּז, מִפְּאֵן לְאֲבָל בְּפוֹרִים, שְׁאִינוּ נוֹהֵג דְּבָרִים שֶׁבְּפִרְהֶסְיָא, וְלֹא דְּבָרִים שֶׁבְּצִנְעָה, כִּי גַם
בְּפוֹרִים יֵשׁ יְסוּד אָבָא):

בְּרָכָה אַחֲרוֹנָה שֶׁל הַמַּגְלָה
וְהִנֵּה בְּבָרְכָה אֲזוּרוֹנָה שֶׁל הַמַּגְלָה, הֵם זֹמֵשׁ מִטְּבֻעוֹת, זֹמֵשׁ פְּעָמִים ז"ו, הָרַב
אֵת רִיבְנוּ וְהִדִּין אֵת דִּינֵנוּ וְכוּ', כַּנֶּגֶד זֹמֵשׁ גְּבוּרוֹת מִנְצֵפ"ךְ בְּעֵלֵי הַדִּין וְהַמְרִיבָה:
סוּד הַבְּרָכָה שֶׁל הַמַּגְלָה

סוּד הַבְּרָכָה שֶׁל הַמַּגְלָה הוּא, כְּשֶׁאֵר בְּרַכַּת הַמִּצְוֹת הַמְבֹאָרִים בְּמִקּוֹם אֲזוּר,
בְּרוּף - בְּבִינָה. אֵתָה ה' אֱלֹהֵינוּ - זֹסוּד תְּפֹאֶרֶת גְּבוּרָה. אֲשֶׁר - בִּינָה. קִדְשָׁנוּ -
בְּסוּד הַתְּפֹאֶרֶת. בְּמִצְוֹתֵינוּ - נְצִוּוּ הוֹד. וְצִוּוּנוּ - עַל יְדֵי הַיְסוּד. עַל מִקְרָא מַגְלָה -
סוּד הַמְלָכוֹת. מַגְלָה נִקְרָא הָאֵרָה הַיּוֹצֵאת זֹוּיָן מִן הַיְסוּד דְּאָבָא, וְהוּא סוּד
(אִסְתֵּר פִּרְקָא ז' טו), וּמְרַדְכֵי יֵצֵא מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְכוּ', וְעֵטְרַת זְהָב גְּדוּלָה מִסְטָרָא
דְּאָבָא, גְּדוּל עַל כּוֹסֵם, אָדָם קִדְמָאָה, וְדִי בְּוָה לִמְבִין. וְזֵה סוּד מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ,
שְׁנַתְגָּלָה זֹוּיָן. מִן הַמְלָכוֹת, וְזֵה שְׁעֵשֶׂה גְסִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְעַל עַמִּים אָרִים גְסִי
(יִשְׁעִיהַ פִּרְקָא מ"ט כ"ב), הוּא הַגֵּס הַגְּדוּל הַמַּתְגָּלָה בְּזִמְן הַזֶּה, אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא
נִהְיָתָה. גַם שֶׁהַזְּוִיָנוּ בַיְסוּד, וְקִיבְנוּ, בְּנְצִוּוּ וְהוֹד. וְכִמָּא דְּאֵת אֲמַרְתָּ וְאֵת כָּל
הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם (דְּבָרִים פִּרְקָא י"א ו'), וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה, זֵה הַמְלָכוֹת,
שֶׁהַגִּיעָנוּ אֶל שְׁלֵשׁ הַנְּזָפְרִים לְעֵיל, שֶׁהֵם נְצִוּוּ הוֹד יְסוּד הַזֶּה לְצֵאת וְלַהֲלֵךְ לְזוּוּיָן,
וְדִי בְּוָה עַד יַעֲרָה עֲלֵינוּ רוּז מִמְרוּם:

בְּרַכַּת הַמַּגְלָה מִהַחֲבָרִים
מִהַזְּוִיָרִים: בְּרַכַּת הַמַּגְלָה, דַּע, כִּי שְׁרֵשׁ הַבִּין הַזֶּה מִן הַקְּלִיפּוֹת, שֶׁכַּנֶּגֶד זְעִיר
אֲנָפִין דְּבָרִיָּאָה. וְאוֹת ה' מוֹרָה כִּזוֹ זֹמֵשׁ גְּבוּרוֹת דְּמִנְצֵפ"ךְ, וְאוֹתֵינוּ מִן מוֹרָה עַל
שְׁנֵי הָרֵאוֹנִים הַיּוֹתֵר קְשׁוֹת:

זרש

וְזָרַשׁ אֲשֶׁתוֹ הָיְתָה מִשְׁוֹרֶשֶׁת מִן הַגְּבוּרָה הַשְּׁלִישִׁית, שֶׁהוּא צ' דְּמִנְצֵפ"ר. וְסִימְנָה ז' פְּצִירָא, וְהִיא עֲצָמָה בַּת שֶׁבַע שֶׁל הַטְּמָאָה, בְּסוּד ז' תְּזוּלָה שְׂמָה שֶׁהוּא גְגָד דִּין שֶׁל שֶׁבַע עֲזָה בְּפְרוּטְרוּט בְּסוּד מוּסִיף גְּזָרַע, הֵם ז' דְּזָרַשׁ, וְהֵם מִתְרַבּוּת שֶׁבַע פְּעָמִים ע', לְמִסְפַּר זֹמֵשׁ מֵאוֹת, הָרִי אֶלֹ ר"ש דְּזָרַשׁ, סוּד הַדִּינִין שֶׁל אֲזוּרִים דְּאֶלְהִים בְּרַבּוּעַ, וְשֶׁל מְלוּיָם בִּיּוֹדִי"ן:

חכמיו

וְזוֹכְמִי שְׁרָשָׁם בְּאוֹתִיּוֹת פ"ך דְּמִנְצֵפ"ר, שֶׁהֵיוּ תְּזוּלָה אוֹהֲבֵיו עוֹזְרִים וּמְזוּזִיקִים לְרִשְׁעוֹ, וּכְשֶׁהִתְזוּזוּ לְהַמְתִּיק בְּסוּד יָמִין י"י רוּמְמָה (תְּהִלִּים פֶּרֶק קִיזו ט"ז), נִקְרָאוּ זוֹכְמִי. וְהוּא זֹשֵׁב לְהַשְׁזִיית אֶת מְרָדְכִי, שֶׁהֵיה מִסוּד אֲבָא וּמִתְפָּשֵׁט בְּזַעִיר אֲנָפִין, עַל יְדֵי ע"ץ גְּבוּהָ, וְלָזָה הָיְתָה גְּבוּהָ זֹמֵשִׁים אֲמָה, רְמוּזָה לְה"ה דְּאֲמָא, אֲשֶׁר יְסוּד אֲבָא עוֹבֵר דְּרָךְ שָׁם כָּלֹל בָּהֶם:

לְכֵן צָרִיף לְכוּן בְּבִרְכָה רֵאשׁוּנָה עַל מְקָרָא מְגָלָה

וְהַפִּיל פּוּר (אֶסְתֵר פֶּרֶק ט' כַּד), פִּירוּשׁ - שְׁזַעֲזָן ו'. הָרְמוּזָה לּו' בֵּין אוֹתִיּוֹת פ"ר, גִּימְטְרִיא מִנְצֵפ"ה, כְּדֵי לְסַבְּבוּ בְּגְבוּרָתוֹ. וְהוּא לֹא יָדַע, כִּי שְׁנֵי פְעָמִים קָמ"ג יֵשׁ בְּאֲמָא בִּימִינָא וּמִשְׁמָאלָא, עוֹלִין גַּם כֵּן פּוּר, עַל כֵּן קָרָאוּ לְיָמִים אֵלֶּה פּוּרִים (אֶסְתֵר פֶּרֶק ט' כו), כִּי אוֹתִיּוֹת מ"י שֶׁבְּבִינָה נְשִׁתְתַּפָּה לְזַעִיר אֲנָפִין, לְהַפֵּךְ הַקְּלָלָה לְבִרְכָה עַל יְדֵי אֶסְתֵר, שֶׁהִיא יְסוּד דְּאֲמָא, לְכֵן צָרִיף לְכוּן בְּבִרְכָה רֵאשׁוּנָה עַל מְקָרָא מְגָלָה, בְּהַוְי"ה גְּקוּד פִּתּוּז שׁוּרְקָא צִירִי, כִּי מֵאֲבָא שֶׁהוּא י', וְנִקְדָּה פִּתּוּז, יוֹרְדִין זֹמֵשֶׁה זֹסְדִים סוּד ה' רֵאשׁוּנָה, מִיְסוּד הַיְדִיָּה הָרְמוּזָה בְּנִקּוּד שׁוּרְקָא, וּמִתְפָּשֵׁטוֹת לְזַעִיר אֲנָפִין שֶׁהוּא ו', לְיְסוּד שְׁלֹו, שֶׁהוּא גַּם כֵּן שׁוּרְקָא. וְהַכֹּל עַל יְדֵי אֲמָא, מִמְלֻכּוֹת דִּיְסוּד שְׁלָה, שֶׁהִיא אֲזוּרוּנָה, וְנִקְדָּה צִירִי מֵאֲמָא:

נְקוּד בְּרָכָה שְׁנֵיָה

וְנִקּוּד בְּרָכָה שְׁנֵיָה, הַהַוְי"ה זְכָרִים בְּזוּרְקָא, וְנִקְבוֹת בְּקִבּוּץ, לְכֹלל בְּנֵס זֶה נְצִיז הוּד. וְאֵף עַל פִּי שְׁעָקְרוּ בְּנִצְזוֹ, וְזוּנְכָה בְּהוּד, מִכָּל מְקוֹם הָרִי אֲבָא וְאֲמָא שְׁנֵיָהן נְתִיזוּדוֹ בְּנֵס זֶה, וְהֵנָּה אֲבָא סוּף הַתְּפָשֵׁטוֹתוֹ בְּנִצְזוֹ, וְאֲמָא בְּהוּד:

וּבְהַוְי"ה שֶׁל שְׁהַחֲיִינוּ

ובְהוֹי"ה שֶׁל שְׁהוּיֵינוּ, צָרִיךְ לְכוּן בְּב' הַיּוֹת, רֵאשׁוּנָה לְשִׁלְמוֹתוֹ. זוּד, כּוֹלוּ זוּלָם
 שֶׁהוּא אֹר וְנִקּוּד זְעִיר אֲנָפִין, וְא' כּוֹלוּ זוּרֵק שֶׁהוּא נִקּוּד זָצוּז, שֶׁהוּא הָיָה עֶקֶר
 הַיָּס. וְדַע, כִּי בְּכָל שְׁהוּיֵינוּ, צָרִיךְ לְכוּן בְּב' הַיּוֹת, רֵאשׁוּנָה לְעוֹלָם זוּלָם,
 וְהַשְׁנִיָּה לְפִי הַזְּמַן:

בְּבִרְכָה אַחֲרוֹנָה

וּבְבִרְכָה אֲוִירוֹנָה, בְּפִתְיוֹתֶיהָ, צָרִיךְ לְכוּן כָּל הָאוֹתִיּוֹת הַהוֹיָה שֶׁב"א, שֶׁהוּא נִקּוּד
 גְּבוּרָה, לְרִמּוֹ שֶׁהַגְּבוּרָה נִהְפְּכָה לְעֹרְתָנוּ. וְלִכֵּן בְּבִרְכָה זוֹ יֵשׁ זֹמֵשׁ כְּפוֹלוֹת, נִגְדָּד
 זֹמֵשׁ גְּבוּרוֹת מִנְצֵפָה. כִּי הָרַב רִיבְנוּ, רוֹמִזׁ לְגְבוּרַת אָבָא. וְהַדָּן דִּינֵנוּ, לְגְבוּרַת
 אָמָא. וְהַזְּוֹקִים נִקְבְּטָנוּ, לְגְבוּרַת זְעִיר אֲנָפִין. וְהַנְּפָרַע לָנוּ מִצָּרֵינוּ, וְהַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָה,
 לְגְבוּרוֹת לָאָה וְרוּזָל. וּבְזוֹתֵימָתָהּ, יְכוּן לְרוּזָל, בְּהוֹי"ה בְּנִקּוּד אֶלְהִים, בְּסוּד כּוֹס
 יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁא (תְּהִילִים פֶּרֶק קט"ז יג), וְזֹמֵשׁ עַלִין תְּקִיפִין דְּסוּזְרִין לְשׁוּשְׁנָה:

שְׁמוֹת הַקִּדְשׁ הַרְמוּזִים בְּמַגְלַה בְּרֵאשֵׁי תְּבוֹת וְסוּפֵי תְּבוֹת

The Holy Names are concealed in the scroll of Esther in the initials of words and in the letters that ends the words.

וְצָרִיךְ לְכוּן בְּשְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִין מִהַמְּגֵלָה, וְאֵלוֹ הֵן: "הִיא" וְכָל" הַנְּשִׁים "יְתָנוּ, רֵאשֵׁי
 תְּבוֹת הוּה" (אֶסְתֵר פֶּרֶק א' כ'). לְבַדּוֹ עֹוֹתָה הַמְּלִכָּה וְשִׁתִּי, סוּפֵי תְּבוֹת וְהוּה" (אֶסְתֵר פֶּרֶק א' ט"ז).
 וְשִׁתִּי הַמְּלִכָּה לְפָנָיו וְלֹא בָּאָה, סוּפֵי תְּבוֹת יְהוּה" (אֶסְתֵר פֶּרֶק א' י"ז). וּבְמַלְכוּתָהּ "יְתָן" הַמְּלִיךְ לְרַעוּתָהּ "הַטּוֹבָה", רֵאשֵׁי תְּבוֹת וְהוּה" (אֶסְתֵר פֶּרֶק
 א' י"ט). "יוֹם" וּבְמַלְאוֹת "הַיָּמִים" הָאֵלֶּה, רֵאשֵׁי תְּבוֹת יוּה"ה" (אֶסְתֵר פֶּרֶק א' ה').
 יְהוּדֵי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וְשָׁמוּ, סוּפֵי תְּבוֹת יְהוּה"ו" (אֶסְתֵר פֶּרֶק ב' ה'). כִּי כָלְתָה
 אֶלְיוֹ הָרָעָה, סוּפֵי תְּבוֹת יְהוּה"ה" (אֶסְתֵר פֶּרֶק ז' ז'). רָאָה כִּי כָלְתָה אֶלְיוֹ, סוּפֵי תְּבוֹת
 הִיָּה"ו" (אֶסְתֵר פֶּרֶק ז' ז'). "יָבוֹא" הַמְּלִיךְ "וְהַמֶּן" הַיּוֹם, רֵאשֵׁי תְּבוֹת יְהוּה"ה" (אֶסְתֵר
 פֶּרֶק ה' ד'). זֶה אֵינְנוּ שׁוֹה לִי, סוּפֵי תְּבוֹת הוּה"י" (אֶסְתֵר פֶּרֶק ה' יג). וְגִדּוּקָה
 לְמִרְדְּכָי עַל זֶה וַיֹּאמְרוּ, סוּפֵי תְּבוֹת הִיָּה"ו" (אֶסְתֵר פֶּרֶק ו' ג'). וַיֹּאמֶר. יֵצֵא מִלְּפָנָי
 הַמְּלִיךְ וּפָנָי הַמֶּן, רֵאשֵׁי תְּבוֹת יְהוּה"ה" (אֶסְתֵר פֶּרֶק ז' ז'). עַד כָּאֵן י"ב הַיּוֹת. (ג'
 שְׁמוֹת שֶׁל אֱהוּה"ה) "אֲוֹשְׁדֶרְפֵּנִי" הַמְּלִיךְ "וְאֵל" הַפּוֹזוֹת, רֵאשֵׁי תְּבוֹת אֱהוּה"ה" (אֶסְתֵר
 פֶּרֶק ג' יב). (סְפָרִים אֲוֹזָרִים: "הַמְּלִיךְ" וְהַמֶּן" אֵל" הַמְּשִׁתָּה רֵאשֵׁי תְּבוֹת אֱהוּה"ה" (אֶסְתֵר
 פֶּרֶק ה' ד'). "אֵת" הַלְּבוּשׁ "וְאֵת" הַסּוֹס, רֵאשֵׁי תְּבוֹת אֱהוּה"ה" (אֶסְתֵר פֶּרֶק ו'
 יא). "אֵל" הַיְהוּדִים "וְאֵל" הָאֲוֹשְׁדֶרְפֵּנִים, רֵאשֵׁי תְּבוֹת אֱהוּה"ה" (אֶסְתֵר פֶּרֶק ז' ט').

ד' שמוות אהי"ה: הַבְּיָרָה אֶל יַד הַגִּי, רְאֵשֵׁי תַבּוֹת אַהֲי"ה (אסתר פרק ב' זז).
הַנְּשִׁים אֶל יַד הַגִּי, רְאֵשֵׁי תַבּוֹת אַהֲי"ה (אסתר פרק ב' ג). אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים
הַמָּה, רְאֵשֵׁי תַבּוֹת אַהֲי"ה (אסתר פרק ט' א). אֶת יְמֵי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה, רְאֵשֵׁי
תַבּוֹת אַהֲי"ה (אסתר פרק ט' לא):

הַמְּשִׁיךְ שְׁמוֹת הַקֹּדֶשׁ הַרְמוּזִים בְּמַגְלָה בְּרֵאשֵׁי תַבּוֹת וְסוּפֵי תַבּוֹת
הַמְּלֶכֶךְ וְדָתוֹ וּבְהַקְבִּיץ, רְאֵשֵׁי תַבּוֹת וְה"ו (אסתר פרק ב' זז). הַמְּלֶכֶךְ וְיִשְׁעָהּ וְאֶת,
רְאֵשֵׁי תַבּוֹת וְה"ו וְסוּפֵי תַבּוֹת כַּה"ת (אסתר פרק ב' ט). וְיָבֵא הַתֶּרֶף וְיִגְדֵל, רְאֵשֵׁי
תַבּוֹת וְה"ו (אסתר פרק ד' ט). (ספרים אזורים: וְתִמְאֵן הַמְּלֶכֶכָה וְשִׁתִּי, רְאֵשֵׁי
תַבּוֹת וְה"ו (אסתר פרק א' יב). (ספרים אזורים: וְהַשָּׂרִים וְיַעֲשֶׂה הַמְּלֶכֶךְ, רְאֵשֵׁי
תַבּוֹת וְה"ה (אסתר פרק א' כא). וְיִבְקֹשׁ הַדְּבָר וְיִמְצֵא, רְאֵשֵׁי תַבּוֹת וְה"ו (אסתר
פֶּרֶק ב' כג). וְיָבֵא הַמְּלֶכֶךְ וְהַמֶּן רְאֵשֵׁי תַבּוֹת וְה"ו (אסתר פרק ה' ד). (סוּפֵי תַבּוֹת
ה' שְׁמוֹת שֶׁל הַה"ה) מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ, סוּפֵי תַבּוֹת הַה"ה (אסתר פרק א'
כב). וּבָזָה הַנְּעֶרָה בָּאָה, סוּפֵי תַבּוֹת הַה"ה (אסתר פרק ב' יג). אֲבִיָּה וְאִמָּה
לְקִזּוֹת, סוּפֵי תַבּוֹת הַה"ה (אסתר פרק ב' ז). וּמָה יַעֲשֶׂה בָּהּ, סוּפֵי תַבּוֹת הַה"ה
(אסתר פרק ב' יא). הַפּוֹרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית, רְאֵשֵׁי תַבּוֹת הַה"ה (אסתר פרק ט'
כט) וְתַכְתֵּב אֶסְתֵּר. יַעֲשֶׂה בְּכָל מַלְכוּתוֹ, רְאֵשֵׁי תַבּוֹת יב"מ, שֵׁם דָּע"ב, וְגִמְטְרִיא
ב"ן (אסתר פרק א' כ). כִּי גְדוֹל מְרֹדְכִי, סוּפֵי תַבּוֹת יל"י (אסתר פרק ט' ד). יִתְּנוּ
יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן, רְאֵשֵׁי תַבּוֹת יל"י (אסתר פרק א' כ). יַד אִישׁ מִשָּׂרֵי, סוּפֵי תַבּוֹת
עַד"י (אסתר פרק ו' ט). לַפְּנֵי הַמְּלֶכֶךְ אֲזוּשׁוּרוֹשׁ, סוּפֵי תַבּוֹת יכ"ש (אסתר פרק א'
יט). מְרֹדְכִי לְהַסִּיר שִׁקּוֹ, סוּפֵי תַבּוֹת יר"ו (אסתר פרק ד' ד). גָּפֶל עַל הַמְּטָה,
סוּפֵי תַבּוֹת כל"ה (אסתר פרק ז' זז):

נגף וּרְפוּאָה, נֶגֶף לְהֶמֶן, וּרְפוּאָה לְיִשְׂרָאֵל

Haman used a name of God in reverse order to bring judgments on the Israelites but Esther reversed it back transferring judgment to Haman and remedy to Israel.

טַעַם הַסְּכֻמַּת הַמֶּן, לְגֹזֵר הַגְּזֵרָה עַל יִשְׂרָאֵל בְּאֶדְרָה, יוֹתֵר מִבְּשָׂאָר זֹוֹדֵשִׁים, מִפְּנֵי
כִּי שְׁנַיִם עֲשָׂר זֹוֹדֵשִׁים הֵם נִגְדֵי עֲשֵׂתִים עֲשֵׂרָה צְרוּפֵי הַיּוֹ"ה, וְהוּא הַזֹּוֹדֵשׁ הַזֶּה אֲשֶׁר
צְרוּפוֹ הוּא"י בְּהַפָּךְ, אֲשֶׁר הוּא סוּד הַדִּין. לְכֵן הַזְּכִיר הַמֶּן הַשֵּׁם בְּהַפָּךְ, וְ"ה אֵינְנוּ
שׁוֹ"ה ל"י, סוּפֵי תַבּוֹת הוּא"י (אסתר פרק ה' יג). וְאַסְתֵּר רְצָתָהּ לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַרְזוּמִים,
וְהַזְּכִירָה הַיּוֹ"ה בְּיִשְׂרָאֵל, "יָבֵא" הַמְּלֶכֶךְ "וְהַמֶּן" הַיּוֹם, רְאֵשֵׁי תַבּוֹת יוּ"ה (אסתר פרק ה'

ד). והקדוש ברוך הוא הסכים עם אסתר בבזוינת אותה, רזומים לישראל. ועם
המן לבזוינת אותה, דין להמן, נגף ורפוא, נגף להמן, ורפוא לישראל:

סופי תבות י"ה

כי כלתה אליו הרעה (אסתר פרק ז ז), סופי תבות יהו"ה רזומים בישר, ראה כי
כלתה אליו סופי תבות היה"ו שהוא דין, וגם הוא בישר, ואם תדקדק בשתי
תבות כי ראה, סופי תבות י"ה, לומר כי בשתוף ב' שמות אלו, נפעל הכל י"ה
ו"ה, כנודע אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד (תהלים פרק קל ג), והמן זה:

וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי
פורים סוד הוד, וכו' יש במגלה הרבה וויז. גם העמוד שהוא בזוינת וי"ו, לרמוז
להוד שהוא בזוינת וי"ו. ודע, כי ז"ד פעמים נאמר המן במגלה, וכן יש ז"ד
אותיות בעשרת בני המן (צריך לומר שסובר ארדי מלא). וזה סוד (אסתר פרק ט ט)
וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי, זה סוד (בראשית פרק טו יד), "הצילני נא
"ביד" אזוי, "ביד גימטריא ד", וראשי תבות המן (עין בכ"י ז"ג סימן י"א):

שלש עשרה מדות הרחמים

Mordechai was from the Right and Yessod of Chokma, Esther was Yessod of Binah.

numerical bvalue 314 שדי, a name that protects our prayers and dwellings.

מישם הרב זל"ה: והנה צריך אתה לדעת, כי מגלה הם שלש הויות שהם
ברישא הוורתא, ומאלו שלשה הויות נתפשטו שלשה עשר תקוני דיקנא, רצה
לומר מי אל כמות וכו', וגם אל רזום וזונן וכו', וגם ת"ך גספ"י וכו', שהם בא"ת
ב"ש אל רזום וכו'. ואלו השלשה עשר תקוני דיקנא הם זכנסין תוך אבא,
ומאבא לאבא, ולהיותן שהם זככלין קדם ביסוד אבא, ואזור כף זככלין ביסוד
אבא גם כן, וזכנסו גם כן אל האעיר אנפין. וכבר ידעת, כי יסוד אבא מלבש גו
יסוד אבא, וידעת כי יסוד אבא הוא קצר, ויסוד אבא הוא עודף ויוצא לזון
לתוך זככל של הגוף דאעיר אנפין, ומרדכי בזוינת יסוד אבא, ואסתר בזוינת יסוד
אבא, הינו המלכות היסוד אבא, ומרדכי היסוד אבא עצמו, וכו' היא נקרא
מרדכי איש ימיני, שהוא יסוד אבא כנודע, שבו מתגלגל זומשה זוסדים בפום
אמה. וביסוד זה יש בה בזוינת יוסף ובנימין, ולהיות שמרדכי היא מבזוינת
בנימין, כו' היא לו הצער הגדול הזה בימיו, כי בנימין בסוד שם ב"ן, מ"ב די"ן,

אֵלָא שְׂאִינוּ גְרָאָה בְּמִקּוּמוֹ, מִפְּנֵי שְׂהֵימִין בְּזוּזָהוּ. וּבְזוּזָהּ זוּ שֶׁל בְּזִימִין שְׂהוּא שְׂד"י, לְכֵן מְרַדְּכֵי הַיְהוּדִי עוֹלָה שְׂד"י:

מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר

וְלִהְיוֹת שְׂמְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר הָיוּ מִבְּזוּזֵינָת אֵלּוּ שְׂלֶשֶׁה עָשָׂר תְּקוּנֵי דִיקְנָא, וְאֵלּוּ שְׂלֶשֶׁה עָשָׂר תְּקוּנֵי דִיקְנָא הֵם שְׂלֶשׁ עֶשְׂרֵה הַיּוֹי"ת דְּשִׁמוֹת ע"ב כְּמִנְיָן תַּתְקַל"ו, שְׁכֵן הוּא מִנְיָן מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר עִם הַכּוֹלָל, וּמְרַדְּכֵי מִצַּד זְוִמְשָׁה זְוִסְדִּים, וְאַסְתֵּר מִצַּד זְוִמְשָׁה זְוִסְדִּים, וְלָזֶה הֵם כּוֹלָל בְּיַזוּד עָשָׂר הַיּוֹי"ת, וְזְוִמְשָׁה הַיּוֹי"ת שֶׁהֵם זְוִמְשָׁה זְוִסְדִּים, כּוֹלָם בְּנִקְוֹד קָמִץ, וְהֵם עֶשְׂרִים קָמִצִין, וְקָמִץ הוּא י"ו, ס"ה הַקָּמִצִין שֶׁל הָעֶשְׂרִים אוֹתִיּוֹת, גִּימְטְרִיא ש"ך, וְזְוִמְשָׁה הַיּוֹי"ת עֲצָמָן גִּימְטְרִיא ק"ל, הָרִי הַכֹּל ת"ן, וְזֶה סוּד י"י יִתֵּן הַטּוֹב (תְּהִלִּים פֶּה יג), רְצָה לֹאמֹר, שְׁעָם זֶה הַיּוֹי"ת שְׂהוּא בְּזַעִיר אֲנָפִין, כְּשֶׁהוּא מְלֵא בֵּין הַמּוֹזָזִין, שֶׁהֵם בְּסוּד יוֹדִי"ן, בְּסוּד שְׂלֶשֶׁה טְפִין, אֲזִי הוּא מְקַבֵּל ה"ס, שֶׁהֵם זְוִמְשָׁה הַיּוֹי"ת הַנִּזְכָּרִים לְעֵיל, עוֹלָם ת"ן, וְהֵם בְּזוּזֵינָת טוֹב, שְׂהוּא הַיְסוּד, וְהֵינוּ שְׂאֵמֵר ה' יִתֵּן הַטּוֹב, וְטוֹב גִּימְטְרִיא י"ז, הֵינוּ הַיְסוּד:

הַחֲסָדִים הַמְּמַתְקִין הַגְּבוּרוֹת

וְזְוִמְשָׁה גְּבוּרוֹת הֵם זְוִמְשָׁה הַיּוֹי"ת בְּנִקְוֹד אֱלֹהִים, גִּימְטְרִיא ש"ן, וְעִם זְוִמְשָׁה הַיּוֹי"ת עֲצָמָן הָעוֹלָם ק"ל, עוֹלָה תַלְמוּד, שְׂהוּא מִצַּד הַגְּבוּרוֹת, אֲסוּר וְהַתֵּר, קָלִים וְזְוִמְשָׁה. וְשִׁנְיָהֶם יוֹד הֵם זְוִמְשָׁה זְוִסְדִּים וְזְוִמְשָׁה גְּבוּרוֹת, שֶׁהֵם ת"ן וְת"פ, וְשֶׁרֶשׁ הַזְוִסְדִּים שְׂמַמְתְּקִין הַזְוִמְשָׁה גְּבוּרוֹת, הַכֹּל עוֹלָה תַתְק"ל, כְּמִנְיָן מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר:

יְסוּד אָבָא מְגַלָּה מַחְצִיו וְלִמְטָה

וּכְבָר יְדַעְתָּ, שְׂיְסוּד אָבָא מְגַלָּה מוֹזָזִיו וְלִמְטָה, לְכֵן תַּבַּת מְגַלָּה זְוִסְר י', שְׂיְסוּד אָבָא מְגַלָּה מוֹזָזִיו וְלִמְטָה, וְיְסוּד אָבָא אוֹת י' שְׂבָשָׁם הַיּוֹי"ת, מִתְּפַשֵּׁט עַד יְסוּד זְעִיר אֲנָפִין, וְזֶה הַטַּעַם שֶׁצָּרִיף לְהַתְּפַשֵּׁט הַמְּגַלָּה כְּאַגְרַת לְפָרְסוּמֵי גִיסָא, דְּהֵינוּ נְצוּזוּ הוּד דִּיְסוּד אָבָא. וְלִהְיוֹת שְׂמַתְּפַשֵּׁטוֹת, רְצָה לֹאמֹר גְּלוּי הָאוּר הַזֶּה דִּיְסוּד אָבָא בְּזַעִיר אֲנָפִין. וּכְבָר יְדַעְתָּ, שְׂזַעִיר אֲנָפִין דִּיּוֹקָן סָפֵר תּוֹרָה עֲלִיּוֹנָה, לְכֵן צָרִיף לְכַתֵּב הַמְּגַלָּה בְּשִׁירְטוּט וּבְתַגִּין כְּסָפֵר תּוֹרָה. וּכְבָר יְדַעְתָּ שְׂטַעְבִּים וּנְקֻדוֹת סוּד ע"ב ס"ג, וְאֵינָם מִתְּגַלִּין בְּזַעִיר אֲנָפִין מִפְּנֵי רַבּוּי אוֹרָם שְׂלֵא לְגַרְמוּ זֹס וְשְׂלֹאם אִיזָה שְׂבִירָה, וְלָזֶה מִתְּגַלָּה שְׂם רַק מ"ה וּב"ן, סוּד תַּגִּין וְאוֹתִיּוֹת. וְלִהְיוֹת שְׂכָלָם כְּלוּלִים בְּיְסוּד אָבָא לְבַד, כִּי יְסוּד אָבָא קָצֵר, וְלָזֶה אֵין צָרִיף רַק עֲמוּד אֲזוּד בְּמְגַלָּה,

דהיננו זומשה וזוסדים מבמתקין את זומש גבורות ונעשו אזור:

נצח הוד דיסוד אפא, הם שתי לוחות

וכבר ידעת כי גם שאמרנו, הם נצחו הוד דיסוד אפא, הם שתי לוחות, מ"ס שבכוחות בגס היו עומדין, כלומר מ פתווה בלתי קו סתומה, צורתה נ', וס' הוא ס' של גס, ונצחו ענף זוסד, שיש בו ע"ב ארבעה יודין, זומש דברות כלוון ימין, ויש בו סוד יו"ד דאפא שרש הזוסדים, לזה המ' נעשה נ' דהיננו זומשים. ולהיות שישראל זוטאו ביסוד שלהם, ולקוון נשים נכריות, וזותם המלך העבירו לסטרא אזורא, הם שבעים אמות התלוין בסמא"ל, לזה נתגלגל עליהם עון הברית ביין, בזמן סעודות אושורוש, והיין גימטריא שבעים. וכבר נודע מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, הבא על הגויה פאלו השתווה לעבודה זרה, כי פשכורע לעברה, פאלו כורע לעבודה זרה, לזה הצרכו לקבל התורה שנית, כמה שכתוב קימו וקבלו היהודים (אסתר ט' כז), קימו מה שקבלו כבר, הינו סוד הגס, סוד שתי לוחות, כמו בימי משה, כן בימי מרדכי ואסתר נתנו סוד שתי לוחות:

על ידי שיצא האור הזה והאיר ברבוי, ירד ההארה עד העשיה, ואלמלא זה לא היה יכול להנצל מפליה חס ושלום, מפני פגם היסוד שלהם והנה כבר ידעת ענין הדורמיטא, ובקיעות יסוד אפא לזוון מיסוד רזזל, ועל ידי כן שיצא האור הזה והאירו ברבוי בלי פבוי, ירד ההארה עד העשיה, ואלמלא זה לא היה יכול להנצל מפליה זוס ושלום, מפני פגם היסוד שלהם:

הנה כבר ידעת, כי נצח הוד דזעיר אנפין, מאירין בה והנה כבר ידעת, כי נצחו הוד דזעיר אנפין, מאירין בה הנצחו בכל קו הימין שלה, בשלש פרקין. וכן ההוד אפילו שהוא באזור, הוי שש פרקין, ונמצא שיש בה שש אורות, וה"ו וה"ו שהם בנצחו הוד דזעיר אנפין, כי הנצחו הוד דזעיר אנפין, הם בסוד ווין, הגזזלקים לב', בסוד א' א דעבאות, כזה - א, המתפשטין בקוין שלה, ויש בהן שני ווין, נגד נצחו הוד. ואות ו' ביסוד זעיר אנפין הכוללם בקו האמצעי שלה, ואות ה' שבין ווין, הוא סוד העטרה הנשפעת מכלם. גם יש בה ה' אורות של שמות, שכל א' יש בהן ג' ההין, הה"ה, שהם בסוד תפארת נצחו הוד יסוד מלכות דזעיר אנפין, שהיא העטרה שבכולם, ולזה באה בסוד

שְׁלֵשׁ הַהִי"ן כָּל עֵם, כִּי הַשְּׁפָעֶתֶן עַל יְדֵי הַנְּצוּז הַיּוֹד יְסוּד, וְכֹה אֵלוֹ הַשְּׁמוֹת רְמוּזִים בְּמַגְלָה כְּנֹכַח לְעֵיל:

וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁנִּכְנְסִין מוֹחִין דְּאָבָא וְאִמָּא וְאִזְוֹר כֵּן כְּשֶׁנִּכְנְסִין מוֹזִין דְּאָבָא וְאִמָּא, נְשַׁלְּמִים וְנַעֲשִׂין שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה הַיּוֹ"ת, שְׁלֵשׁ הַיּוֹ"ת בְּנְצוּז אִמָּא, שְׁלֵשׁ בְּהוֹד אִמָּא, שְׁלֵשׁ בְּיִסוּד אִמָּא, וּבְיִסוּד אָבָא הוּא עוֹדֵף מְיִסוּד אִמָּא, וַיֵּשׁ לוֹ שְׁלֵשׁ הַיּוֹ"ת בְּיִסוּדוֹ, יוֹתֵר מְיִסוּד אִמָּא, גְּיַמְטְרִיא מַגְלָה. וְלִפִּי שְׂאִין אֹרֶז מִתְּפִשֵׁט בְּיִסוּדָהּ, אֶלָּא יוֹצֵא לְוִוִין, לְפִיכָּךְ לֹא נִגְלָה בְּפִרוּשׁ הַיּוֹת אֵלוֹ בְּמַגְלָה, גַּם יֵשׁ בָּהּ הָאָרֶה בְּרַעְתָּהּ, מִדַּעַת שְׁבִיִּסוּד אִמָּא, שְׁלֵשׁ שְׁמוֹת אֵהו"ה. וּמִדַּעַת שְׁבִיִּסוּד אִמָּא, ד' שְׁמוֹת אֵהי"ה, וְכָל אֵלוֹ תְּמַצָּאִם בְּמַגְלָה יוֹצֵאִין, כְּנֹכַח לְעֵיל בְּאֵר הַיִּטִּיב:

תתקל"ה

וְהִנֵּה כְּשִׁיּוֹצֵא מְיִסוּד אִבָּא, מִתְּפִשֵׁט בֵּין יְרֻכּוֹתֶיהָ, וְלִכֵּן אֵין הַיּוֹת עֲצָמִין נִכְתְּבִין בְּמַגְלָה בְּפִרוּשׁ, רַק בְּרֵאשֵׁי תְּבוֹת וְסוּפֵי תְּבוֹת. וְצָרִיךְ אֲנִי לְפָרֵשׁ, שְׁקוּדָם שְׂאֵלוֹ הָאוֹרוֹת דְּאָבָא, נִכְנְסִין בְּרוּזֵל, הֵיוּ נִכְנְסִין תְּזוּזָה בְּלֵאָה, וְכְשֶׁנִּכְנְסִין בָּהּ עָשׂוּ שְׁלֵשׁ הָאָרֶת בְּשִׁלְשָׁה פְּרָקִין, שְׁהֵם שְׁלִשָׁה אֵהי"ה. וְגַם יֵשׁ בָּהּ שְׁלֵשׁ אוֹרוֹת מִהַמוֹזִין כְּשֶׁהֵיוּ נִכְנְסִין תּוֹךְ הַזְּעִיר אֲנָפִין, דְּהֵינּוּ, אֲזוּד שֶׁל הָאָרֶה דְּיִסוּד אִבָּא לְאִזְוִירֵי לֵאָה, וְשְׁנַיִם מִתְּפִנִים דְּיִסוּד אִבָּא, שְׁהֵם בְּפִנֵּי הַזְּעִיר אֲנָפִין, שְׁהֵם בְּזוּצֵי הַתְּפִאָרֶת עֲלִיוֹן אֲזוּד הַכּוֹלֵל שְׁנִיחָן לָוֶה וְלָוֶה, נִמְצָא שְׁיֵשׁ בְּלֵאָה שְׁמוֹנָה הָאָרֶת, אַרְבַּע הַיּוֹ"ת דַּע"ב, מְשַׁלְּבִים עִם אַרְבַּע קַס"א, וְשְׁנַיִם כּוֹלֵלִים שֶׁל הַיּוֹ"ת אֵהי"ה, וְאֲזוּד הַכּוֹלֵל אֶת כּוֹלָם, ס"ה גְּיַמְטְרִיא תְּתַקַּל"ה, כְּמִנְיָן מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר:

שְׁלֵשׁה שְׁלוּבִים בְּמְלוּאָם

וְאוֹתִיוֹת שְׁלִשָׁה אֵהי"ה פְּשׁוּטִים גְּיַמְטְרִיא ס"ג, וְשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אוֹתִיוֹת שֶׁל שְׁלֵשׁ הַיּוֹ"ת הֵם ע"ה, וְאֲזוּד כּוֹלֵל שֶׁל הַיּוֹ"ת, וְאֲזוּד כּוֹלֵל שֶׁל אֵהי"ה, הַרִי ע"ו. וּבְאֵל"ף בֵּי"ת שֶׁל א"ל ב"ם, הֵם ה"ן, גְּיַמְטְרִיא הַמֶּן. וְהַשְּׁלִשָׁה שְׁלוּבִים בְּמְלוּאָם, שֶׁל שְׁלֵשׁ הַיּוֹ"ת וְאֵהי"ה, גְּיַמְטְרִיא תְּרַצ"ט, וְשְׁלִשָׁה פְּעָמִים שֶׁל הַיּוֹ"ת וְאֵהי"ה, גְּיַמְטְרִיא קַמ"א, (רְצָה לֹאמַר פְּשׁוּטִים) וְהַמֶּן גְּיַמְטְרִיא צ"ה, ס"ה תְּרַצ"ט וְקַמ"א וְצ"ה, גְּיַמְטְרִיא מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר, שְׁהֵם תְּתַקַּל"ה:

מְרַדְכֵי שֶׁהוּא מְרָא דְכִיָּא

וְהִנֵּה לְפָנֶיהָ, אִיךָ בְּלֹאָה נִתְהוּוּ בָּהּ הַמּוּזוּזִין, אֲבָל הֵם דְּרַךְ הָעֲבָרָה, וְלֹאָה מְרַדְכֵי שֶׁהוּא מְרָא דְכִיָּא, עוֹבֵר מִלֹּאָה לְרוּזָל:

הַמְשֵׁךְ הָאוּרוֹת בְּלֹאָה

וְצֹא"ל, שֶׁהָאֵרֶת שֶׁאֲמַרְנוּ דְרַךְ כָּלֵל, הִרְיֵי מִפְרֵשׁ דְרַךְ פְּרֵט, שֶׁהֵאָרָה הַיּוֹצֵא מִיִּסוּד אֲבָא, בָּא לְיִסוּד פְּנִים דְזַעִיר אֲנָפִין, וּבִהֵאָרָה הַיּוֹצֵאת מִצֵּד הָאוּזוּר נִגְדָּה פְּנֵי לֹאָה, הֵם בְּסוּד שְׁנֵי אֱהִי"ה פְּשׁוּטִים, וְהָאוּר שֶׁבִּנְתִים דְהִינּוּ מִהַכְּלִי עֲצָמוֹ, רְצָה לִבְרַח מִיִּסוּד אֲבָא שֶׁהוּא בְּסוּד הַיּוֹי"ה, וּכְשֶׁמִּסְתַּלְקֶת הָאָרָה זוֹ, נִשְׁאָר זַעִיר אֲנָפִין בְּסוּד דוּרְמִיטָא, גִּימְטְרִיא מְרַדְכֵי כְּנֹכַח לְעֵיל, כִּי מְרַדְכֵי הַנִּכְנָס בְּלֹאָה, וְעוֹשֶׂה אֵלּוּ הַשְּׁתֵי הָאֵרוֹת בְּלֹאָה פְּעַם שְׁנִית, וַיֵּשׁ בָּהּ אַרְבַּע הָאֵרֶת אַרְבַּעַת אֱהִי"ה, וְכֵן יֵשׁ בָּהּ בְּמַגְלָה אַרְבַּעַת אֱהִי"ה רְמוּזִין, וְהַיּוֹי"ה דְכָלֵי יִסוּד אֲבָא נִסְתַּלַּק בְּלֹאָה עֲלֵשׁ פְּעָמִים בְּשִׁלְשָׁה קוּוּיִן, וְכָל קוּ יֵשׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה פְּרָקִין, הֵם תַּשַּׁע הַיּוֹי"ת, וְשִׁלְשׁ הַיּוֹי"ת דְרִישָׁא זַיְוּוֹרְתָא, דְהִינּוּ רִישָׁא דְלֹא אֲתִידַע, נִמְצָא שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה הַיּוֹי"ת, הַרְמוּזִין בְּמַגְלָה הַזֹּאת, שְׁתֵּים בְּמִלּוּי ע"ב, גִּימְטְרִיא תַתִּס"ד, וְאַרְבַּע אֱהִי"ה פְּשׁוּטִים גִּימְטְרִיא פ"ד, ס"ה גִּימְטְרִיא תַתִּקְמו"זוֹ, (וְעַם עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת גִּימְטְרִיא תַתִּקְנִי"זוֹ) הֵם גִּימְטְרִיא מְרַדְכֵי אֲסֵתֵר, וְהַשְּׁלֹשָׁה עֶשֶׂר יִתְרִים שֶׁמְרַדְכֵי וְאֲסֵתֵר לֹא הֵי אֲכָא תַתִּקְמו"ה, (ע"ל תַתִּקְלו"ה) תַּסִּיר מִהֶם נִגְדָּה ט' אוֹתִיּוֹתֵיהֶם וְשְׁתֵּי תַבּוֹת מְרַדְכֵי אֲסֵתֵר וְשְׁתֵּי כּוֹלְלִים, לְפִי שְׁאִין לָהֶם עֲבִידָה בְּלֹאָה, תַּכַּף יוֹרְדָת בְּרוּזָל, וְלִכְּן זֹסְרוּ מִהֶם הַשְּׁלֹשָׁה עֶשֶׂר כְּנֹכַח לְעֵיל, וְכַבֵּר יִדְעָת תַּכַּף כְּשֶׁנִּכְנָסִין הַמּוּזוּזִין בְּלֹאָה בְּדַעַת שְׁלֹה, וְלִהְיוֹת שְׂרֵשׁ כָּל הַדְּעַת כְּנֹכַח, נִעֲשֶׂה בּוֹ שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת אֱהִי"ה בְּמִלּוּאָן יֵה"א, ס"ה גִּימְטְרִיא תַמ"ב, (סְפָרִים אֲזוּרִים, אֵהו"ה, דְהִינּוּ קַס"ג קַמ"ג קַל"ו גִּימְטְרִיא תַמ"ב, עַד כָּאן לְשׁוֹן הָרַב):

אַלֶּה הַמְצוֹת

מִהַיְהוּדֵי בְּרוּךְ מְרַדְכֵי הַיְהוּדֵי "Blessed Mordechai hayehudi (Jew)" in gimatria with the ישראל Kolel equal Israel

מִהַיְהוּדֵי: כְּתִיב אֶלֶּה הַמְצוֹת (ויקרא פרק כו לד), שְׁאִין נְבִיא רִשָׁאֵי לְזוֹדֵשׁ, מִהִיכָן סְמִכוֹ לְמַגְלַת אֲסֵתֵר, מִדְּכְתִיב כְּתוּב זֹאת וְכָרוֹן בְּסִפְר (שְׁמוֹת י"ז יא), בִּי"ת סְמ"ךְ פ"א רי"ש. וְעוֹד בְּסִפְר, בְּמִסְפָּר קִטָּן זו"י, וְאַרְבַּעַת אוֹתִיּוֹתֵינוּ גִימְטְרִיא אֵל"ף

קמ"ה, והיגו גימטריא מגלת אסתר עם כולל. עוד מרדכי היהודי גימטריא שד"י,
ברוך מרדכי היהודי, גימטריא ישראל עם הכולל:

כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו
כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו (אסתר פרק א' ד'), גימטריא אלה בגדי
כהן גדול, מכנסים כתנת מצנפת ואבנט זושן ואפוד ומעיל, והוא מסכם עם
המדרש:

שאול

Saul, numerically " Agag, king of Amalek. This is the secret of
the seed of Haman that wasn't killed by King Saul.

שאול, גימטריא אג"ג מלך עמלק, זה לעמות זה. מרדכי בתוספת י וכולל,
גימטריא ג' פעמים המן, וכשבקש לבולעו ולהשוותו, לקוז הוי"ה הפוכה, ובסופי
תבות זה איגו שיה לי (אסתר פרק ה' יג). ואסתר שבקשה גאולה, לוקוזה
לעצמה הוי"ה יש"ר, ראשי תבות יבא המלך והמן היום (אסתר ה' ד). ומלכא שלם
כד הוא דאין לטב את בגיו, דאין לביש את עושקיהם, לפיכך ארבע תבות אלו,
שהם ראשי תבות הוי"ה יש"ר, גימטריא ר"ע, על שם יגמר גא רע רשעים
(תהילים פרק ז' י):

המן העץ

ואותו הוי"ה יש"ר, גתפשיטה בסופי תבות בשעת מעשה, ונתאמצו בשם י"ה
עטרה לראשה, על שם כי בוי"ה ה' צור עולמים. וזה סוד, כי ראה כי כלתה
אליו הרעה (אסתר פרק ז' ז), סופי תבות י"ה יהו"ה. ועוד גתאמצה במלואה
הוי"ה, באומרו מאת המלך, ראשי תבות מ"ה במלוי השם הראשון, דאינון
האתון מתלבשין בקליפות לאכנעה לון. עוד המן העץ (בראשית ג' יא), גימטריא
עשר הוי"ת ס"ר, אכן ס"ר המות, שכלם מסכימין במפלת המן ובגיו, והיגו המן
מן התורה מנין וכו', אכן ס"ר מר המות, שכלם גתלו בבגיון, לכן מיתתו היתה
בסיף:

שבע ועשרים ומאה מדינות - מאה מדינות פיבשה, ועשרים ושבע פים
עוד, שבע ועשרים ומאה מדינות הנה לאזשורוש (אסתר פרק א' א), הנה מ"ס
על הארץ (אסתר פרק י' א), פירוש מאה מדינות פיבשה, והשאר וא"י הם

גִּמְטְרִיא כ"ז הֵיִם. מוֹזָה אֲמוּזָה אֶת זָכַר עֲמֹלֶק (שְׂמוֹת פָּרָק י' יוֹד), מ"ם בְּשִׁנְיָהּן
נֹטְרִיקוֹן מִיִּתְהָ. זו"ה גִּמְטְרִיא שְׁלֵשָׁה עָשָׂר, אוּז"ה גִּמְטְרִיא אַרְבָּעָה עָשָׂר. מִכָּאן
סְמִכָה אֶסְתֵּר לְשֵׁאוֹל מֵאֵת הַמֶּלֶךְ, שְׁיוֹם י"ד וְהִיא גַם כֵּן יוֹם הַקְּהֵלָה בְּשׁוֹשָׁן. עַד
כָּאן מֵהַזְּבָרִים):

יחזקאל

תִּלְתָּא אֵינוּן, עֶבֶד שְׁפוּזָה אֲמָה, כִּי אֲמָה בְּכוֹרְסִיָּא בְּבְרִיָּאָה. וְזַעִיר אֲנָפוּן וְעֶבֶד
בְּמִט"ט בְּיַצְרָה, וּמַלְכוּת וְשְׁפוּזָה בְּעֵשִׂיָּה. פִּירוּשׁ, כִּי כָּל זֶה בְּנוֹקְבָא דְזַעִיר אֲנָפוּן,
פִּירוּשׁ, כִּי אֲזוּר הַבְּמִיעוּט, נְסִתְרָה בְּכוֹרְסִיָּא, וְלֹא נְסִתְרָה רַק בְּמַלְכוּת שְׂבָה,
וְהַמַּלְכוּת שְׂבָה עַדִּינן רֵאשִׁיָּה מְגַלָּה, דְּהֵיִינוּ כְּתֵר שְׂבָמַלְכוּת שְׂבָה, וְהוּא בְּאֲעִילוּת
שְׂבָא לְבְרִיָּאָה, וְהוּא עֲתִיק בְּבְרִיָּאָה, וְאֲמָא מְקַנְנָא בָּהּ. וְאֲבָא דְלֹא פָּסִיק, כָּלוּל
בָּהּ. וְנִשְׂאָר כְּתֵר שְׂבָה מְגַלָּה, כְּדַפְרֵשְׁתִּי. דְּמוּת כְּמִרְאָה אָדָם, וְהֵיִנוּ בְּרִיָּאָה, וְהוּ
שְׂעָפָה יוֹזֻקָאֵל בְּבְרִיָּאָה שְׂבִיַצְרָה, דְּהֵיִנוּ דְּמוּת כְּסָא וְלֹא כְּסָא, וְכֵן דְּמוּת
מִרְאָה, וְלֹא מִרְאָה הֵיִנוּ מַלְכוּת שְׂבָה, שְׂהִיא דְּמוּת וְאָדָם הֵיִנוּ תַּפְאֲרָת, וְזֶה סוּד
אֶסְתֵּר שְׁנִסְתְּרָה בְּכֶסֶא:

שבע הנערות הראויות לתת לה

Seven maids of Esther were the aspect of Malchut of Malchut to protect Esther from connecting to the Klipah. Esther didn't have intimacy with the King. When he wanted her, a female demon in the shape of Esther replaced her.

ושבע נערות הראויות לתת לה)

(2) ספר אסתר פרק ב

(ט) ותיטב, הם שבע עולמות, דהינו שבע בוניעות המלכות שבמלכות שבה,
שהם הנסתרות לגמרי, דהינו רק שלש ראשונות שבהם קצת מגלה, והקליפה
נגד הבריאה, שלא תתערב באצילות, דלא יכיל לאתערבא. ובניעת אוזשורוש
הוא דוכרא שבקליפה, שהיה לו אוזיזה כנגדו, ועל כל זה לא היה משמש בה
ממש, כמאמר רבותינו וכוונם לברכה שדה נודמן לו כדמות אסתר, דהינו
מלכות נוקבא דקליפת גגה:

כוס של ברכה הוא בריאה

ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא (דברים לא יז), הינו בינה, ולכן אין נסתר אלא
בבינה. וביום ההוא, שייך גמי בבינה, שהיא נעלמות נגד בינה, וביום ההוא

הַסֵּתֶר אֶסְתֵּר פָּנָי וּמִצְאוּהוּ וְכוּ', הֵינּוּ הַקְּלִיפּוֹת אֲשֶׁר כְּנֻגָּהּ הִיא בְּבְרִיאָהּ. וְכוּס
עַל בְּרָכָה הוּא בְּרִיאָהּ. דְּכוּס גִּימְטְרִיא תַּכְסָּא, וַיִּין גִּימְטְרִיא דִּין זֹמֵשׁ גְּבוּרוֹת
שִׁבָּה, מִתְּלַבְּשׁוֹת בְּבְרִיאָהּ. וְגַם זֹמֵשׁה זֹסְדִים הַנְּשַׁפְּעִים מוֹעִיר אַנְפִּין, שֶׁהֵם הָיוּ
עִם נְפָרְדִים וְנִבְרָרִים, וּבִינָה שֶׁבְּבְרִיאָהּ מִשְׁפִּיעַ זֹמֵשׁ גְּבוּרוֹת לְעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה,
וְתַפְאֶרֶת מִיִּצְרָה שֶׁבְּבְרִיאָהּ מִשְׁפִּיעַ זֹמֵשׁה זֹסְדִים לְעוֹלָם יִצְרָה וְהוּוּ כִּי תַפְאֶרֶת
מִקֶּנֶן בִּיִּצְרָה בְּמוֹט"ט:

אֶסְתֵּר גִּימְטְרִיא שׁוֹשְׁנָה

אֶסְתֵּר גִּימְטְרִיא שׁוֹשְׁנָה, גַּם אֶסְתֵּר גִּימְטְרִיא תַרע"א פּוֹזוֹת י', וְהוּא סוּד נְקוּדָה
עֲצָמָה פְּנִימִית הַמְּסַתֶּרֶת, וְזֶה סוּד י' עַל אֲדָנָי, כִּי אֲדָנָי בְּמִלּוּאוֹ גִּימְטְרִיא
תַרע"א. אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבְרָכָה אֶסְתֵּר יִרְקַרְקַת הֵיטָהּ, כּוֹנֵה - שִׁישְׂרָאֵל
קוֹדֵשׁ, וְעוֹנִין אָמֵן, מִקְּבָלִין הָאָרֶה מִשְׁנֵי [שְׁמוֹת] א"ל, א' מוֹעִיר אַנְפִּין, וְא' מֵאֲרִיף
אַנְפִּין, שֶׁהוּא מִי אֵל כְּמוֹהוּ וְכוּ', כִּי אֵל דְּאֲרִיף אַנְפִּין, מֵאִיר לְעִיר אַנְפִּין, וְאִז
הַזֵּעִיר אַנְפִּין מֵאִיר לְנוֹקְבָא פְּנִים בְּפְנִים, לְפִי שֶׁא"ל הוּא בְּפְנִים, וְהָאָרֶה הוּא
בְּפְנִים, וְשְׁנֵי א"ל בְּמִלּוּאֵן גִּימְטְרִיא ש"ע, וְהָאָרֶה הַנְּזַכָּרֶת לְעִיל הִיא תְלוּמָה בְּעֲנִיַת
אָמֵן, לְכֵן אָמַר דָּוִד מִלֵּא פְּנִיהֶם קָלוֹן (תְּהִלִּים פֶּג"ו), סוֹפֵי תְבוּת אָמֵן, דְּמֵאֲזוּר שְׁכֵלָא
הֵאִירוּ בְּאָמֵן בְּשְׁנֵי אֵל דְּאָבָא וְאֵמָא וְדוֹעִיר אַנְפִּין, מִלֵּא פְּנִיהֶם קָלוֹן, שְׁכֵלָא רְעוּ
לְקַבֵּל מֵא"ל אוֹתִיּוֹת מִלֵּא פְּנִיהֶם הָעוֹלָה קפ"ה, יִהְיֶה לָהֶם קָלוֹן, גַּם כֵּן גִּימְטְרִיא
קפ"ה עִם הַכּוֹלָל. וַיִּבְקֶשׁוּ שְׁמָהּ, רְצָה לֹאמַר שֶׁהוּא הוּי"ה אֲדָנָי, שֶׁעוֹלָמִין אָמֵן.

אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה כְּשֶׁלְּבָשָׁה בְּגָדֵי מַלְכוּת

וְהִנֵּה אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה כְּשֶׁלְּבָשָׁה בְּגָדֵי מַלְכוּת, וּבָאָה לְדַבֵּר לְפָנָי הַמֶּלֶךְ, שֶׁנִּכְנְסָה
לְבֵתִי עֲבוּדָה וְרָה מְקוֹם הַקְּלִיפּוֹת, הוֹסֵר הָאָרֶת הָאֲרִיף אַנְפִּין, וְלֵא נִשְׂאָר בָּהּ רַק
הָאָרֶת זְעִיר אַנְפִּין, לְכֵן הֵיטָה יִרְקַרְקַת, שְׁכֵלָא הִיָּה לָהּ רַק הָאָרֶת זְעִיר אַנְפִּין,
שֶׁאֵם לֵא הֵיטָה לָהּ אֶפְיֻלוֹ הָאָרֶת זְעִיר אַנְפִּין, הֵיטָה שִׁזְזוּרָה לֵא יִרְקַרְקַת, לְכֵן
אָמְרָה אֵלֵי אֵלֵי לְמָה עֹזְבֶתְנִי (תְּהִלִּים כ"ב ב'), שֶׁא"ל אֲזוּד דְּאֲרִיף אַנְפִּין הוּא
מִסְתַּלְקָה, לְמָה עֹזְבֶתְנִי הוּא א"ל דְּאֲרִיף אַנְפִּין, כִּי א"ל דְּאֲרִיף אַנְפִּין צָרִיף
לְהַשְׁפִּיעַ אֵל א"ל דוֹעִיר אַנְפִּין, וּמִשֶּׁם לְנוֹקְבָא. וְאֵף עַל פִּי שֶׁזְעִיר אַנְפִּין מִשְׁפִּיעַ
בָּהּ, כִּינֵן שֶׁאֵינוֹ נִבְשָׁף לָהּ אוֹר אֶלָּא מֵעֲצָמוֹ וְלֵא מֵא"ל דְּאֲרִיף אַנְפִּין, הֵינִי כְּאֵלוֹ
הִיא נְעוּבָת בִּשְׁעִיהֶם, לְפִיכָךְ עֹזְבֶתְנִי לְשׁוֹן יוֹזִיד, אֵף עַל פִּי שֶׁנִּכְפְּלָה מִלֵּת אֵלֵי
אֵלֵי, וְהִיא אוֹמֶרֶת לְעִיר אַנְפִּין שֶׁעוֹב אוֹתָהּ מִהָאָרֶת אֵל עֲלִינֵן, וְהֵבֵן יִרְקַרְקַת

הייתה.

סוד מרדכי ואסתר להרב רבי חיים ויטאל זכרונו לברכה
סוד מרדכי ואסתר להרב רבי זו"מ ויטאל זכרונו לברכה: פתיב ואלה המלכים
אשר מלכו בארץ אדום (בראשית לו לד). בכל מקום שנאמר ואלה, מוסיף על
הראשונים. אמנם בעולם הנקודות, פתר זכמה בינה לא נשברו, וגם המוזון
דועיר אנפין לא נשברו, אלא נשברו במעי דבינה. אם כן פרש אלה - א
בזכמה, ל בינה, ה דעת, שהיא במקום פתר בעצמו, שהוא זמשה זוסדים
כולל זמש גבורות. וזהו פירוש ואלה, שהם שלש נקודות פתר זכמה בינה, וגם
פתר זכמה בינה דועיר אנפין זוסף על הראשונים, מלכו ולא נשברו. אבל
היוצאין מאשר שהוא בינה, שייך לובר בהו וימלך וימת, מפני שהוא בארץ
אדום, אתר דכל דינין מתערין תמן:

אלה בני

וכתיב אלה בני שער הזורי (בראשית לו כ), אלה פסל את הראשונים פירוש
שער - שנותן מה"ד למדת שיעור, שלא יתפשטו ביותר, וזהו פוסל, מלשון
ויפסל לזוזות (עיין הכתב והקבלה שמות כ ד):

החורי

החורי - בזוינת אלהים, הינו דינין, (הג"ה, נראה לי, כי זורי גימטריא אלהים ברבוע, ר.
ועם ז"י אותיות פשוט ומלא, הרי זור"י):

אברהם אבינו מדת החסד מאבא

ונודע כי אברהם אבינו מדת הווסד מאבא, ומתזכלת ימיו היה העולם נמשך על
פי הדינין, וכשראתה שרה שהיא מבזוינת אבא, ובתזכלה שהיה באברהם דינין,
רצה למתקם על ידי הגר, שהיא תכללם בעצמה להרוויקם מגבול אברהם,
קדם לידת יצוק. וכן הג"ר גימטריא יצוק:

הגר

והפוננה - כי הג"ר שהוא האב"ר מאברהם, ממתק בו, שהיא הם' סתומה, קדם
שנעשה כלי, בסוד מ' של אברהם. כי פשהיה נכלל בה, היא מבזוינת אבר,
והוא מבזוינת מ' וכשלוקוזת הג"ר נכלל בו, הינה הוא בזוינת ג"ר, והיא מבזוינת

ה', ואזור שנתמתק האבר שהוא ג"ר, עם הה' של אברהם שעשתה כלי, עלתה
הה' ונמתק, להורות שהוא עתה ה' על מ', פירוש הה' במונתקת במ' וזהו ב'ה'
זוסדים:

בראשית

וכן בבראשית צרופו אב"ר שי"ת, שהאבר הוא י' קטנה, והיא בזוינת האצילות
כלה המקפת, והנה האצילות זמנין נכלל בשית, וזמנין נכלל בארבע. וכתוב
ותקשר על ידו שני (בראשית לז כז), א"ת ידו אלא יו"ד, לאמר זה יצא ראשונה,
ז"ה גימטריא י"ב, כי א' ראשונה לאותיות צורת יו"ד, וי' יש לה שלש עוקצין, ועם
י' הם י"ג, ורמוז גודו אילנא וקצו ענפיה, וכשנתגלה א' מקצין הזוינות. וכן זה
גימטריא י"ב, והכולל שהיא א' ועירא, זה במלוי זי"ן ה"י, ועם זומש אותיות
שלהם, גימטריא אלהים עם הכולל. והנה אלהים ברבוע ובמלוא, גימטריא
אל"ף, הרי אלף שעשית מן זה יו"ד, ותקשר על ידו השני, וקשירת הזוטא הוא
צורת י' בזוסד, (ספרים אזורים: צורת מ') בזוינת האצילות שמקפת ה"ד, נקודה
בהיכליה לאברהם, שהוא ממתק הגבורות כולם, ומפני זה הנה אברהם מזיר
אנשים ושרה נשים. וכשנתעברה הגר בראשונה, בונה שרה להקל מעצמה
הדין, ונתנה עיניה בעוברה, כדכתיב ותקל גבירתה בעיניה (בראשית טז ד),
שהקל בעיניה, שעל ידה הזמינה תקלה לאותו עובר והפילה, ועל דרך ונשא
השעיר עקיו (ויקרא טז ט), והקל על ידי זה הדין משרה. ועל אברהם אמרו
רבותינו זכרונם לברכה כתפוז בעצי היער וכו' (שיר השירים ב' ב), כי הוא במתיק
העולם בזוסדים, הנקראים בנים ובני בנים, והוא מתווק בניהם וכולכם. ועל
שרה נאמר (שיר השירים ב' ב) כשושנה בין הזוזים שהם הקליפות, כן רעיתי בין
הבנות, הם זומש גבורות הקדושות פולקתן שרה, פירוש, אלהים בידין
גימטריא ש', וברבוע ר', וה' אותיות אלהים הוא ה', והם זומש גבורות:

אסתר המלכה קבלה משרה אמנו כל כחה

Esther received her power from Sarah the matriarch

והנה שרה זוינתה קכ"ז שנה, נגד ק"ך צרופי אלהים ויש קצוות דועיר אנפין
שהם באמא, ולכן אמרו במדרש מה ראתה אסתר למלך על קכ"ז מדינות,
פירוש, מה הארה גדולה היתה לה כ"כ, למשול עליהם. עוד מלת ראתה היא
הארת, ויהיה מה הארת אסתר, כי הוקשה לו שהרי שם אלהים אינה בונה רק

ק"ך בָּתִּים בְּלִבָּד, אִם כֵּן אֵיךְ מוֹשְׁלֶת עַל ז' יְתֵרִים. וְהַשֵּׁיב מִפְּנֵי שְׂמִיכָלֶת מִן שָׂרָה אִמָּה, וְקִבְּלָה כָּל כּוֹזָה: מְלָכוֹת הִיא אֶסְתֵּר

וְלָמָּה מְלָכוֹת הִיא אֶסְתֵּר, גַּם כֵּן יֵשׁ לָהּ אֲדָנָי בְּרַבּוּעַ קכ"ו, (סְפָרִים אֲזוּרִים: וְאִמָּה שָׂרָה) יוֹרֵד עִמָּה שֶׁלֹּא יִנְקוּ מִמֶּנָּה הַזּוֹיִצוֹנִים, וְכַשִּׁינְרֵדֶת לְמוֹטָה מִתְּפִשִּׁטָּת בְּנִקְדָּה עֲשִׂירִית שְׂבָה לְאֲזוּשׁוּרוֹשׁ, שֶׁהוּא בְּרֵאשׁ הַקְּלִיפּוֹת, לְעֵשׂוֹת זְעִיר אֲנָפִין כְּדִלְקָמִן, וְיָדוּעַ בְּשָׂעָה שִׁישְׂרָאֵל סָבָא בָּא לְהַתְּפִשֵּׁט בְּתַבּוּנָה, קוּדֵם הַתְּלַבְּשׁוּתָהּ, נוֹתֵן בִּינָה שָׂבוּ בְּנִצְחוֹ תַבּוּנָה, וְזוֹכְמָה תַבּוּנָה בְּהוֹד יִשְׂרָאֵל סָבָא, אִם כֵּן יִסוּד שֶׁהוּא לְעוֹלָם הַמְּכָרִיעַ, כִּשֶׁהוּא עֵתָה דְּבַר זוֹדֵשׁ בְּהוֹד יִשְׂרָאֵל סָבָא מְכָרִיעַ בְּנִתִּים, וּמַעֲיָאוֹת הַכְּרָעָה הַהוּא, בְּזוֹיִעַת רוּזוֹ מִשָּׂה, מֵאֲזוּר דְּאִבָּא וּמִפְּנֵים אִמָּה, שֶׁהוּא קַפ"ד קס"א. וְגַם כֵּן יִסוּד אִמָּה מְכָרִיעַ כָּף, וְיִוצֵא מִשָּׁם רוּזוֹ אֶהֱרֵן, שְׂמִיכָלֶת אִבָּא וְאִמָּה לְמַעְלָה, מִהֶאֱרַת עֲטָרַת אִבָּא, תוֹךְ יִסוּד אִמָּה:

קִין וְהָבֵל

The name Esther came from the Torah from the verse in Deuteronomy 31:18

וּמִכָּאֵן תִּלְמַד, מִהֵיכָן רָצָה קִין לְתַאֲמוֹתוֹ שֶׁל הָבֵל, וְלָמָּה לֹא הִיָּתָה הוֹנֵנֶת לוֹ, כִּי הוּא כְּעֵין זְשִׁים הַמְּסוּלָלוֹת. אֲמַנָּם כְּשֶׁנִּכְנַס יִשְׂרָאֵל סָבָא תוֹךְ תַבּוּנָה, וְיִסוּד שֶׁלוֹ תוֹךְ יִסוּד תַבּוּנָה, יִצְאָתָ אֶסְתֵּר. לָכֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה אֶסְתֵּר מִן הַתּוֹרָה מִנֵּין, שֶׁהוּא יִסוּד אִבָּא, מִפְּסוּק הַסֵּתֵר אֶסְתֵּר (דְּבָרִים לֹא יוֹ), שֶׁיִּסוּד אִבָּא מִסֵּתֵר תוֹךְ יִסוּד אִמָּה, שֶׁהִיא עֲצָמוֹה בְּסֵתֵר הַמְּדַרְגָּה, וְכַשִּׁינְצֵא אֹרֶן זְוֹלָקָ לְכָאֵן וְלְכָאֵן, כִּפֹּל וְאָמַר הַסֵּתֵר אֶסְתֵּר:

וְלָמָּה נִקְרְאָת הַדְּסָה, מִפְּנֵי שִׁיּוֹשְׁבַת בֵּין הַדְּסִים חֹסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת דְּזְעִיר אֲנָפִין Esther was called Hadasah, a name that comes from the root of 'Myrtal', הדס, that represent the central column. Esther was between Chessed and Gevurah of Zeir Anpin.

וְלָמָּה נִקְרְאָת הַדְּסָה מִפְּנֵי שִׁיּוֹשְׁבַת בֵּין הַדְּסִים חֹסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת דְּזְעִיר אֲנָפִין, בֵּין זוּדוּי, שִׁשָּׁם יִסוּד יִשְׂרָאֵל סָבָא וְיִסוּד תַבּוּנָה, וְשָׁם הָאֹרֶן בְּתוֹכָם, וְהָאֹרֶן סְתוּם, וְהוּא שְׁתֵּי הַיּוֹיֹת וְשְׁלִישׁ עוֹלָה שְׁשִׁים, וּמִפְּנֵי זֶה אָנוּ אוֹמְרִים שֶׁשְׁלִישׁ הַיּוֹיֹת זֶה שְׂמוֹנָה, כִּי מִדָּה טוֹבָה מְרַבָּה, וְלָכֵן הַשְּׁלִישִׁים הַמְּגֻלִים מְרַבִּים מִסְתוּמִים,

והם שמונה עשרה. וכתוב דורי גסע ונגלה (ישעיה לז יב), פרוש דורי, מלשון האיר, מלשון ודר וסוזרת (אסתר א ו), מאי זיהו, פרוש מקבץ מן בוזינת ז' וס' וע', כי ז' הוא יסוד, הכולל זמשה זוסדים בכללות י'. ושני זוסדים ושליש מכסה, זז"ג ושליש תפארת, והם סתומים ומכסים, ועולין ס', וכן ס' סתומה, ואין לה פתיחה כלל. ואזר כף יש בה שני זוסדים של נצוז הוד, ושני שלישי תפארת, הם ב"ן וי"ז, גימטריא שבעים, וזה נסע ונגלה, שאור נגלה בלי כסוי. וסימנה כי עין בעין (ישעיה נב ז). וזה סוד ויקרע מרדכי את בגדיו (אסתר ד א), להורות על התפשטות זמשה זוסדים היוצאין מיסוד אבא, מדתו של מרדכי, הינו יסוד ישראל סבא. ולכן צריך לפשט המגלה בשעת הקריאה, להורות על התפשטות הזוסדים. ופרש פאהל רעי (ישעיה לז יב), כי ברדת נצוז הוד יסוד דתבונה בזעיר אנפין, תזכה נכנסין לזכמה בינה דעת שכלו, אזר כף ירדו לזרועות וגוף, ואזר כף לנצוז הוד יסוד שכימותם, והעליונים מניזון ערשם למעלה, ותאוותם להתפשט למטה, לכן נעשה שני זוסדים ושליש מכסים, פאהל וספה שלא ירד האור הרבה. אמנם בעליתו, הוא עולה למקום שרשו, ובוקע, לכן צריך דפנות הספה המגיע לסכך במטה למעלה, באין מניעה, אבל הסכך רמוז לספה שלם, לאבא שמכסה לזעיר אנפין עד שלישי תפארת, ובזרועות האור שלא יתגלה ביותר, רק בענין צלתו מרבה מזומתה, וכוכבים גראים מתוכה שיראה מלמעלה אשר קצתו לא יהיה סתום לגמרי זוס ושלום:

ונחזור לענין מלת הדסה

ונחזור לענין מלת הדסה, כי ה' תבונה, ד' מלכות ס' שני זוסדים ושליש מזעיר אנפין המכסים בו כנזכר לעיל, ה' רזול, שלמיתה היוצאת מבין רגלית. ומרדכי היה מיסוד ישראל סבא, לקוז אסתר בת דודו, רצה לומר בת אבא, אזויו של ישראל סבא, שאסתר בת עטרת אבא תוף התבונה כנזכר לעיל. ואזשורוש היה בקלפה, לעמת זעיר אנפין, וזהו זז"ש ר"ש, ר' אלהים ברבוע, ובמלוי ביודי"ן גימטריא ש', הרי ר"ש זז"ש, רצה לומר שהיה זז"ש וכואב בראשו, כדאמרינן שהגבורות שהם ר"ש פאמור, והוא היה מתפאר בהם בזווגן בשבעה תקונים נגד זעיר אנפין, זור, כרפס, ותכלת, בויג, וארמון, כסף, ושש. ושבע דנוקבא שהם מפות, ואלו הן - ז'הב, וכסף, רצפת, בהט, ושש, ודר, וסוזרת. כי יש רצפה שהיא נקודה עצמה, דלית לה מגרמה כלום, והוא תקונים הנכללין בה.

ויין מלכות רב (אסתק א' ז'), להפך כל התקונים לגבורה:

והשתיה כדת אין אנס

והשתיה כדת אין אנס (אסתר א' ז'), והשתיה כדת דגמה לקדשה, פקוף בפני אדם, וזהו כדת, ד"ת הוא ב' פעמים ע"ב ק"ל, שהם זז"ג, ה' הוי"ת לכל א', הרי שני פעמים ק"ל. ויש בה ע"ב בוזסד כבודע, ויין בגבורה, שגם הוא ע"ב, וגרמו בגבורה שגם הוא ע"ב, בסוד ביין שגו, שגהנו מסעודתו, כעין דור המדבר שאכלו ושתו לפני העגל. אין אנס, גימטריא אי"ק, דהינו אל"ף, שממנו מתקו הגבורות:

ושתי בקלפה לעמת רחל, וזרש לעמת לאה

Queen Vashti was the Klipah aspect against Rachel and Zeresh was against Lea.

Haman was the tenth after Agag, King of Amalek and was very arrogant with his wealth. He offered 10,000 units of money to draw all levels of judgment as in the 400 men of Esau and 10 champions of Esau. At the end they were all caught and hanged on the Tree to sweeten the judgments.

גם ושתי בקלפה לעמת רזול, וזרש לעמת לאה, לכן המן אתרברב בכבוד עשירו ורב בגיו, שהיה עשירי לאגג, לכן רצה ליתן עשרת אלפים כפר כסף, להבטיח אלו כל עשרה, ושניהו גבורות. כפר כסף, גימטריא ארבע מאות, בסוד ארבע מאות איש של עשו, וכנגדו בצקלג נמלטו ארבע מאות. והקדוש ברוך הוא השיב, הכסף נתון לך, שעשרת אלפים ועשרת בגיו אלופי עשו, והיו על עץ גבוה זומשים, כמנין ל"ר. ותפסו עשרה, כולם בסוד אלפין לישראל, להבטיח הגבורות כולם:

מצוה לשתות יין בפורים, כי רבוי החסדים דאבא, ממתיק היין

Mordechai was from the root of Moses and Haman was not able to harm him so he went after the entire nation.

The Chassadim of Chokmah sweetens the wine and we need to

mediate on the seven Y ' in name of the world of Atzilut (Chokmah) and B'riah (Binah) - יוד-הי-ויו-הי-יוד and יוד-הי-ואו-הי

והנה המן מושיף כזו ממו"ן דמנצפ"ך, שהם ב' גבורות עליונים דיסוד אבא מצד אוזורים, כי מהפנים היה מושיף המן לישראל. ומרדכי היה משורש משה, ולשלוז יד במרדכי לבדו לא היה יכול, לכן בקש לדון אוזר הרב, וכתוב ביה כי נפל תפול לפניו (אסתר ו' יג), כנגד הכלל והפרט, ובא הגס על ידי אסתר, שהיא מיסוד תבונה, ולכן מצוה לשנות יין בפורים, כי רבוי הווסדים דאבא, ממתיק היין. ומה שיכון בשתייתו, להמשיך היין משבעה יודי"ן דע"ב ס"ג, ישראל סבא ותבונה, לא ישתכר אלא יתבסם עד דלא ידע, כי במקום יין המשמר בענביו, לא ירעו ולא ישויתו בכל הר קדשי (ישעיה יא ט), ולכן כי שזוטיה רבה לר' זירא, בעי רוזמי ואתסי, גמי זוריק שקיא, לבטל דינא של גיהנם:

אל גנת אגוז ירדתי

דרוש לבורנו הרב רבי זשים ויטאל זכרונו לברכה, וגם הוא מדבר בענין פגימת הלבנה. דע, כי שם הוי"ה, ב' אותיות ראשונות, הם אבא ואימא. ו, זעיר אנפין. ה', נוקבא. והד' אותיות עצמן, הם גגד ד' עולמות - אצילות, בריאה, יצירה, עשייה. וכנגדו יש ד' קליפות, כי גם זה לעמת זה וכו'. ועל זה נאמר, אל גנת אגוז ירדתי (שיר השירים ו' יא), כי באגוז יש תזולה קליפה עבה ומרה כלענה, ואזוריה קליפה שנית קשה מאד, ואזור כף בפנים יש קליפה אזורת, שפוסיק המאכל. רצה לומר - שהרי אגוז מתזלק לארבעה זולקים, גגד ארבע אותיות השם, וקלפה זו השלישית, מפסקת בין אלו הארבעה זולקים של אגוז, ולא שמסתלקת אותה מכל וכל, אלא שנכנסת ביניהן, וקלפה זו גגד עמלק, ועל זה אמרו רבותינו זכרונו לברכה, אין השם שלם עד שיכרת זרעו של עמלק. ומלבד אלו השלישית, יש על האכל עצמה קליפה דקה, וכשאוכל האגוז מתיבש, גם קליפה זו נאכלת, מה שאין כן בתזולה, שאז עם היותה דקה, היא מרה. ועל זה נאמר (יזוקאל א' ד) ומתוכם כעין זושמ"ל וכו', וזושמל גימטריא מלבוס"ש, ועוד אמרו רבותינו זכרונו לברכה פעמים זושות פעמים ממלכות, שלפעמים קליפה זו נאכלת, ופעמים אינה נאכלת. וכן האדם, אם ירצה בקל יתקן וממתק הקליפה מה שאין כן באזורות:

וְכַנְגַד אֵלוֹ הָאֲרַבְעָה, הֵם אֲרַבְעָה אָבוֹת נְזִיקִין, וְכוּ'
 וְכַנְגַד אֵלוֹ הָאֲרַבְעָה, הֵם אֲרַבְעָה אָבוֹת נְזִיקִין, וְאֲרַבְעַת יְדֵיעוֹת הַטְּמֵאָה, וְאֲרַבְעַת
 מִרְאוֹת נְזָעִים, שְׁנַיִם שֶׁהֵן אֲרַבְעַת, כְּנֶגֶד אָדוֹם וַיִּשְׁמַעְאֵל, עַ"ז אָפָה כְּפִי אֵל כְּפִי
 כִּידוּעַ, וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה תִּרִי מַלְכֵי תִרִי פְּלֹכֵי, שֶׁהֵם אֲרַבְעָה
 מַלְכִים, שֶׁהֵם שְׁנֵי מַלְכֵי הַשְּׂרָשִׁית, אָדוֹם וַיִּשְׁמַעְאֵל, כָּל אֲזוּד כָּלוּל מִשְׁנֵיהֶן
 כְּנֶזֶר. וְלִטְעַם הַנֶּזֶק לְעֵיל, צְוֵה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל עַמְּלֵךְ זְכוֹר וְכוּ' (דְּבָרִים כ"ה י"ז).
 וְהִנֵּה לְשֵׂאוֹל הַמֶּלֶךְ, צְוֵה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהַכְרִית זְרַעוֹ שֶׁל עַמְּלֵךְ, וְהוּא הֵבִיא עִמּוֹ
 מֶלֶךְ אֲגָג זוּי. וְכִשְׁבָּא שְׁמוּאֵל, אָמַר לְאֲגָג כַּאֲשֶׁר שָׂכַלְתָּ נָשִׁים זוֹרְבָה, כִּי אָמְרוּ
 רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה כִּי בְּלִילָה הֵהוּא הֵבִיאוּ לוֹ שִׁפּוֹזָה אֲזוּת בְּבֵית הָאִסּוּרִים
 וְנִתְעַבְּרָה הַיּוֹנָה, וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ הַבֶּן, וְלָכֵן עִם הַיּוֹתָנוּ הוֹרֵג אֲגָג, אָמַר כַּאֲשֶׁר שָׂכַלְתָּ
 וְכוּ', כֵּן תִּשְׁכַּל לְשׁוֹן עֲתִיד, עַל זְרַעוֹ הַנִּשְׁאָר מִמֶּנּוּ, וְאָמַר בְּנָשִׁים, עַל יְדֵי נָשִׁים,
 שֶׁעַל יְדֵי אִסְתֵּר נַעֲשֶׂה הַיָּס:

אַרְוֹמָמָה ה' כִּי דְלִיתָנִי
 וְתַדַּע, כִּי תַזְוֹלָה אֲזוּיֹת הָאוֹיְבִים, הוּא בְּשַׁעַר הַמְּדַרְגָּה תַזְוֹתוֹנָה, שֶׁעַר הָעֵשִׂירִי,
 כִּי מִשֵּׁם נְכַנְסִין לְמֶלֶךְ. וְהִנֵּה הַמְּלָכּוֹת, הִיא מְדַרְגָּה אֲזוּרָה מְעֻשְׂרָה, וְהִיא ה'
 שְׁבַשֵּׁם, וְנִקְרָא דְלִ"ת לְכַמְהָ טְעָמִים כְּנֹדַע. וְעַל זֶה אָמַר דָּוִד, אַרְוֹמָמָה ה' כִּי
 דְלִיתָנִי (תְּהִילִים ל' ב'), וְנֹדַע שֶׁהוּא מִן הַנּוֹקְבָא, הוּא דְלִת וְשַׁעַר. גַּם שֵׁם אֲדָנִי
 בְּנוֹקְבָא, בְּמַלְוֵי גִימְטְרִיא תַרַע"א, שֶׁהִיא דְלִת, לָכֵן אָמַר דָּוִד, שֶׁעִם הַיּוֹתָנוּ
 מִהַדְּלִת, אֲשֶׁר שֵׁם מְבַקְשִׁים אוֹיְבָיו לְבוֹא לְאֲזוּז, עִם כָּל זֶה לֹא שְׂמוֹזָת אוֹיְבֵי לִי.
 לָכֵן מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה, גַּם אֲנִי אַרְוֹמָמָה, וְזֶהוּ אַרְוֹמָמָה כִּי דְלִיתָנִי, רְצָה לֹאמַר כִּי
 עִם הַיּוֹת שְׂאֵנִי מְדַלֵּת, לֹא שְׂמוֹזָת וְכוּ'. כִּי שְׂתִי אוֹתִיוֹת י"ה לֹא מִתְפָּרְשִׁין, אֲבָל
 ו"ה כְּפִי מְעֻשֶׂה בְּנֵי אָדָם, וְלִפְעָמִים מִתְפָּרְשִׁין. וְהִנֵּה כְּשֶׁזָּרַם הָעוֹן, מִתְפָּרֵשׁ ה' בֵּין
 ו', עַל זֶה נֶאֱמַר נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוֹם בְּתוֹכָת יִשְׂרָאֵל (עֲמוֹס ה' ב'), רְצָה לֹאמַר לְקוֹם
 מֵאֵלֶיךָ, אֲבָל תִּקּוֹם עַל יְדֵי אֲזוּר, עַל יְדֵי ו', רְצָה לֹאמַר עַל יְדֵי שִׁיּוּרָה לְמִטָּה,
 וּמְעַלָּה אוֹתָהּ:

שְׁבַע יְפוֹל צְדִיק וְקָם
 עָלָיו נֶאֱמַר, שְׁבַע יְפוֹל צְדִיק וְקָם (מִשְׁלֵי כ"ד ט"ז), פִּירוּשׁ - כִּי הַצְּדִיק שֶׁהוּא הַיְסוּד,
 הוּא ו', הוּא מְלָכּוֹת הַשְּׁבַע, אִם כֵּן פִּירוּשׁ שְׁבַע יְפוֹל צְדִיק וְקָם, רְצָה לֹאמַר צְדִיק

שהוא יסוד, נופל במלכות שהוא שבע, אין צריך אזור להקימו, אף הוא קם
בעצמו:

ואמר על אסתר ותלבש אסתר מלכות, רצה לומר שנתלבש אסתר במלכות בית דוד
והמן הרשע, בעון שלא הרג שאול את האגג, היה קם זוס ושלום לכלות
שונאיהן של ישראל, בימי מרדכי ואסתר שהוא מורעו, לכן היה מרדכי
מישתדל בענין, ואמר על אסתר ותלבש אסתר מלכות (אסתר ה' א'), רצה לומר
שנתלבש אסתר במלכות בית דוד. ובה נצולו ישראל, שקדם דוד והתפלל על
זה, וזהו למען יזמר כבוד ביום, ולא ידם בפליקה, על דרך אלהי אקרא יומם,
ולכן ה' אלהי לעולם אודך:

סוד ארוממך

ונלע"ד, שזהו ארוממך, רצה לומר לרומם ולהעלות ה' לוי, ואז לא יוכלו
האויבים לאוזו, כי יורד יסוד דכורא ומעלה אותה, באפן שבהתזוברות ה' עם ו',
אין הקליפות יכולין להתאוזו בהם ככל:

המגלה נקראת ביום ובלילה

The Megila is read at night and day to elevate Malchut to
Netzach, Hod and Yessod where the other sode can not hold.

לכן המגלה נקרא ספר ומגלה, ספר נגד ו', ומגלה נגד ה'. וזסד ודין, יומם ולילה,
לכן נקראת ביום ובלילה. ובה תעלה המלכות הנזכרת לעיל, לנצח הוד יסוד
כנודע, שאז אין הזויצונים יכולין להתאוזו:

יהודית ואסתר, חנכה ופורים, נצח הוד

ודע, כי אותיות א"ב, הם אותיות הזכר, ואזור כף כל"ם, אותיות מלך, וזה ביה
שמו ומה שם בנז, פירוש - כי שני פעמים מ"ה, זימטריא מלך. ואותיות ז"ס הם
נוקבא, נגד יהודית ואסתר, וזנכה ופורים, נצחו הוד. וכנגדן שתי רצועות
דתפילין, אזות ארוכה השמאלית שכנגד הוד, היא נופלת, לכן נאמר סומך ה'
לכל הזנפלים (תהלים קמה יד), שהם נצחו הוד, שהם ז"ס, הם סומכין את הזנפלים.
וידוע כי שלשה אזורנות שבמידת תפלה, הם נצחו הוד יסוד, לכן בזנזנכה
ופורים, אנו אומרים על הנסים בהודאה, שהוא כנגד ההוד, לכן אמרו בלשון

גם, לכן המון הרשע עשה עין גבוהה נאמה, בעצת ורש אשתו, כי זה לעמות זה וכו'. ונהרטה ושתי תזזלה, כדי שתתרום המלכות לאסתת:

ונוח בתמשה עשר בו והנה מאברהם עד שלמה, היו ט"ו מלכים, והנה הלכנה במלואה, ומלך שלמה בכפה, ודוד המלך היה הי"ד, ודוד גימטריא י"ד, ושפך דמים בידו, ועל זה נאמר בי"ד הרגו בשונאיהן, ובט"ו זווו כולם, שהוא שלמה:

והשמש יצא למזרח דכורא, והלכנה ממערב והשמש יצא למזרח דכורא, והלכנה במערב, והשמש אינה משנה הלכה, והלכנה משנה, כי היא מתזזשת, הינו זודש, ובתזזלה נראית במערב, ואזר כף מתקרבת למזרח מעט מעט עד ט"ו ימים. ועל זה נאמר, יש דרך ישר לפני איש ואזריתה דרכי מות (משלי יד יב), דהינו השמש שהוא האיש, ההולך תמיד בדרך ישר, כי לעולם יוצא במזרח, ולעולם הוא מאיר באפן אזור. ואזריתה שהיא הלכנה ההולכת לאזור שהיא משנה הלכה, והם דרכי מלשון רבים, והם דרכי מות, שאזור כף נשאת בלי אור, וזהו וילך לאזור ולא לפנים, וזהו אזור וקדם צרתני (תהילים קלט ה):

הלכנה מקבלת אורה מהשמש שמאיר בה והנה כבר ידעת, כי הלכנה מקבלת אורה מהשמש שמאיר בה, וכפי מה שתתקרב למערב, מתזזשך אורה. וכשהיא מביש בתזזילת הלילה במערב, מקום ביאת השמש, מתזזשך לגמרי, כי השמש בגלגל הרביעי, והיא בגלגל הראשון. ובהיותה מביש נגד השמש, כל האור באזורים, ואין בה שום אור בפנים כלל, כי באזורים היא מאירה לנו, לכן אז יונקים הזוזונים, וזהו זוזרו אזור (ישעיה א' ד), ויונקים הזוזונים מהאזורים, כי מהפנים אין יכולין פנודע:

מתחלת האור להאיר בפניה והנה פשמתזזילת הלכנה להפרד מעט מעט במערב, אז מתזזלת האור להאיר בפניה, עד בט"ו ימים, יוצאת במזרח או השמש אל עבר פניה מכל וכל, ואין לה אור באזורים כלל:

הלכנה נקראת סהר, ונקראת ירח, ונקראת לבנה

ודע, כי הלכבנה נקראת סהר, ונקראת ירוז, ונקראת לכבנה, וגם השמש יש לה שלש שמות כנגדם, שהוא - זורס, זומה, שמש. והלכבנה בתזזלת זודושה, נקראת סהר, כי אין לה אור בפנים, אלא מעט מזעיר, כי הלכבנה נוקבא מכ' עליונה, וידוע כי עם היות ה' נוקבא, אינה דין גמור כנזכר, והוא שם אלהים, רצה לומר הפנים שלו. ובהיות השמש כולל משם י"ה זוכמה ובינה, נאמר כי שמש ומגן ה' אלהים (תהלים פד יב) רצה לומר - נקרא בשם הוי"ה מאבא, ואלהים מאבא, וה' אזורנה הוא שם אדני". ובתזזלת זודושה יונקת מאזורים דאלהים, גימטריא ר', וס"ה אדני", גימטריא סהר. וכשאין בפניה אור כלל, היא סהר, כי לזה יוסף הצדיק שהיה ראוי להוליד י"ב שבטים מבזוינת מלכות, ובעבור שהוציא י' טפין מי' צפריני ידיו, שנאמר ויפוז זרועי ידיו (בראשית מט כד), נאסר בבית הסהר י' שנים, ולא הוליד אלא ב', מנשה ואפרים. ואפילו אלו, לפי שאמר לשר המשקים כי אם זכרתני (בראשית מ' יד), נתעכב עוד ב' שנים בבית הסהר. וזהו מנשה, לשון שכחה:

ובכל לילה ולילה הולך ומתרבה האור שבפניה, עד ט"ו יום באפן פשהיא זושוכה מכל וכל היא סהר, וכשהיא מתזזלת להאיר נקראת סהר כנזכר לעיל, ובכל לילה ולילה הולך ומתרבה האור שבפניה, עד ט"ו יום, שהוא מלאה, והם באזורים דאלהים ט"ו אותיות, נגד ט"ו יום. גם אותיות אלהים מלא י"ה, שהיא מלאה מן י"ה, שהוא גימטריא ט"ו. ובט"ו ואילך, היא זוזרת לזשור. וזה סוד שנאמר על יצחק ותכהן עיני מראות (בראשית כ"א):

שלשה קנים

כי אברהם זוסד עלאה, כי יש זוסד עליון, וזוסד עולם, וזוסדי דוד. זוסד עליון, בזוכמה. וזוסד עולם, בזוסד, כי הנוקבא נקרא עולם כנודע. וזוסדי דוד, בנצח הוד, והם תרי פלגי גופא, נקרא זוסדי לשון רבים. וכנגדן - כהן גדול, בזוכמה. סגן, בזוסד. כהן הדיוט, בנצח. ואברהם לקחו הפהונה ממלכי צדק, שהיה כהן לאל עליון, והוא שם בן זנו. כי ג' בני זנו, הם ג' קוין, שהם זוסד גבורה תפארת, זוסד שם, גבורה זום, תפארת יפת. וכן בצד שמאל, ליום המשוררים בבניה, שהוא אומר שירה בפה, שהם ג'ר, ומנגן ביד גבורה, וכנור בהוד. (ספרים אזורים: ישוער ברגלים בהוד):

קריעת ים סוף

והנה מאברהם יצא ישמעאל, ומיצחק יצא עשו, שהם בקליפות דין ורזומים, כי זה לעמת זה וכו', והם לבנה וזומה שבקליפות, מלשון אף וזומה. ובקריעת ים סוף כתיב, והמים להם זומה (שמות יד כב), ואמרו רבותינו זכרונם לברכה מה אלו עובדי עבודה זרה וכו'. ובזומה היה רוצה קליפות מצרים לשלוט על ישראל, כי מצרים בני זום מצד הגבורה, ולכן הבן האזוד בני פושי שזזור, והשני מצרים הם מעט יותר לבנים, והוא מצד דין שבקליפות זומה. והשם יתברך עושה מהמים זומה במקום זומה, וזומל על ישראל:

אין מברכין על הלבנה עד שתתמלא פגימתה

ונזוזור לענין, כי ביצחק כתיב ותכהן עיניו מראות (בראשית כו א), כי אזור הזקנה, כדרך שהלבנה אזור ט"ו ימים אזורונים, ואמרו רבותינו זכרונם לברכה אין מברכין על הלבנה עד שתתמלא פגימתה. והענין, כי בבריאת העולם נבראים השני מאורות שוין, וקטרצה הלבנה וכו', ולפיסה אמר הצדיקים יקראו על שמה. והענין, שיש שלש ראשונות ויש קצות ונוקבא מתנות היסוד, ובבריאת העולם היו שניהם שוין, והינו בשש קצות, כבנים שהם בין דרועי אמא, וקטרצה שהיתה רוצה לעלות בשלש ראשונות, ונתמעטה מדה כנגד מדה וירדה למטה, והינו לכי ומעטי את עצמה, כי כל הרוצה להתלבש בגאון נופל, ואם יתקן עצמו פראוי, יעלה. וכן אמר השם יתברך ללבנה שהצדיקים יקראו על שמה וכו', רצה לומר שתעלה לשלש ראשונות, לאותו מקום שהיה רצונה בתזולה, ואז יקראו על שם של עכשו, שהיא נקראת מאור הקטן. וזה סוד צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם, שהיא מתעלה יותר מהשמש. וזה שנאמר והיה אור הלבנה כאור הזומה וכו' (ישעיה ל כו), רצה לומר שאור הלבנה שיהיה שבעתים ממה שהוא עתה, ואור הלבנה יהיה כאור הזומה, ויהיו שוין בזדושה, וזה לימות המשיח, ואז שניהם שוין כמקדם קטרצה. אך מה שכתבנו, הוא לעתיד לבא, הוא צדיקים יושבים, ותהיה היא עטרה על ראשם:

בתחלת חדושה נקרא סהר

ונזוזור לענין, כי בתחלת זדושה נקרא סהר, והיא אות ה'. ודע, כי העולם מצד צפון פרוץ בלי מוזיצה, ואין שם ישוב, כי אות ה' יש לה שלש מוזיצות לבד, ומקומה הפרוץ כנגד צפון, בהיותה ה' באורה, גם שם יש לה הארה, מאלו

השֵׁלֶשׁ מוֹזִיצוֹת, וְאִם לֹא עַל זֶה נֶאֱמַר בְּצִפּוֹן תִּפְתּוֹז הָרֶעָה (רמיה א יד). אֲמַנָּם מוֹזִיצָה ג' פְּתוּזוֹ, וַיֵּשׁ בָּהּ זִכּוֹן לְצַד בְּזֵרוֹז, וּבְשֵׁם מֵאִיר הַשְּׂמֵשׁ, וְהוּ וּפְתוּזוֹ זִכּוֹנִי רְקִיעַ:

סוד אות ה' וְאוֹת ב' וְעַל זֶה נֶאֱמַר הַכְּתוּב, בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים (בראשית א א), כִּי בִב' נִבְרָא הָעוֹלָם, כִּי גַם הַב' יֵשׁ לָהּ שְׁלֹשׁ מוֹזִיצוֹת, אֲלָא שְׂאִין בָּהּ זִכּוֹן, כְּמוֹ אוֹתָהּ שְׂיֵשׁ בְּרִגְלַ עֲלִישִׁית שֶׁל ה'. וְלִכֵּן אָמַר וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וּבָהּ וּזְשָׁךְ (בראשית א ב), כִּי לֹא הָיָה מְקוֹם לְצֵאת בָּהּ הָאוֹר, וְלִכֵּן כְּתִיב אֲלֵה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם (בראשית ב' ד), בָּה' בְּרָאָם, וְאִזְ הָיָה הָאוֹר בְּעוֹלָם שֶׁבְּאוֹתָהּ מוֹזִיצָה שֶׁל צַד בְּזֵרוֹז שֶׁהִיא פְּתוּזָה כְּנִזְכָּר לְעִיל, בְּשֵׁם יוֹצֵא הָאוֹר הַמֵּאִיר לְעוֹלָם:

לְעֵתִיד לְבֹא נִזְכָּה לְצַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרֵאשִׁיָּהּ וְלִכֵּן הַשְּׂמֵשׁ נִקְרָא זֶרֶס, אוֹתִיוֹת זֶרֶס, כְּשֶׁהָיָה בְּמִדְרָגָה הַתְּנוּזָתוֹנָה, שֶׁנֶּהֱפָךְ ה' שֶׁל סֵהַר לְזוֹי שֶׁל זֶרֶס אוֹתִיוֹת זֶרֶס, אִין לָהּ מְקוֹם לְצֵאת בּוֹ הָאוֹר, וְעַל זֶה נֶאֱמַר הָאוֹמֵר לְזֶרֶס לֹא יִזְרוֹז (רש"י איוב מא כב), כִּי כְּשֶׁנִּקְרָא זֶרֶס לֹא יִזְרוֹז כָּלָל, וְהַלְבָּנָה נִקְרָאת סֵהַר, וְכִשֶּׁהִיא מִתְרַזְזֶקֶת מִמְעַרְב, אִזְ תִּמְלֵא אוֹר בְּפָנֶיהָ, וְכָל מוֹה שֶׁהוֹלְכֶת לְמִזְרוֹז מֵאִירָה יוֹתֵר, עַד שֶׁבִט"ו יוֹם בְּהִיוֹתָהּ בְּמִזְרוֹז הִיא מְלֵאָה מִכָּל וְכָל כְּנִזְכָּר לְעִיל. וּבְזוֹזָרָה זִוּזָרָת וּמִזְשִׁכֶת כְּנִזְכָּר לְעִיל, וְעַל זֶה נֶאֱמַר אֲנִי מְלֵאָה הַלְכָתִי וְרִיקָם הַשֵּׁיבִנִי (רות א כא), רְצָה לוֹמַר כְּשִׁיּוֹצֵאת מִמְעַרְב, הִיְתָה הוֹלְכֶת וּמִתְמַלֵּאת מֵאוֹר, וְרִיקָם הַשֵּׁיבִנִי רְצָה לוֹמַר בְּזוֹזָרָה, נְמִיצֵאת אוֹזֵר כֶּךָ רִיקָם מִכָּל וְכָל, אִם כֵּן לְמֹה תִקְרָאנָה לִי זְעֵמִי, וְה' הֵבִיר לִי (רות א כ), וּזְזוֹרָתִי לְהִיוֹת זִוּשֶׁכָה מִכָּל וְכָל. וְלְעֵתִיד לְבֹא שֶׁתֵּעַלָה בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה, צַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרֵאשִׁיָּהּ, אִזְ יִהְיֶה אוֹר לְעוֹלָם, וְלֹא יִזְרוֹז, וְזֶה אִי אֶפְשָׁר כִּי אִם לְעֵתִיד לְבֹא אִי"ה אֲמִין:

שֵׁעַר הַפְּסוּקִים

מִגְלַת אֶסְתֵּר:

פָּרָק ב':

סוד הנקדה עצמה הפנימית

ויהי אומן את הרסה היא אסתר בת דודו (אסתר ב' ז):

דע, כי אסתר בלימטריא תרע"א פוזות עשרה, והוא סוד הנקדה עצמה הפנימית המסתתרת, והיא י' של אדנ"י. כי אדנ"י במלואו עולה תרע"א, ורו"ת הוא מלוי אדנ"י, וכן תור גם כן הוא מלוי אדנ"י, וזה סוד, (אסתר ב' טו) ובהגיע תור אסתר בת אביזויל וכו':

תהלים פרק כ"ב:

הצילה מחרב נפשי, ראשי תבות המן

הצילה מזורב נפשי (תהלים כב כא):

(מזולתו) ראשי תבות המן. וכבר ידעת, כי מזמור זה נאמר על ידי אסתר בענין צרת המן האנגלי, ואמרה הצילני מהמן, שהוא מזרע עשו הרשע, שנתברך בזורב. כמו שאמר הכתוב, ועל זורבך תזויה (בראשית כו מ). (ע"כ מזולתו).

שער מאמרי רז"ל

מסכת מגלה

הברכות שקבל יעקב אבינו

מאמר בגמרא מסכת מגלה פרק א' (דף י"ז עמוד א') וזה לשונו: תניא היה יעקב אבינו בשעה שנתברך מאביו בן ס"ג שנה. כבר נתבאר בענין ששה בני לאה הנזכרים ובת אות נקבה, איך אורות המוזוין דועיר אנפין בזוינת סתומה עד מקום הזוזה שלו, והם שיש ספירות ושליש, כל אות כלולה מעשר, הרי ס"ג. והם פתר זכמה בינה דעת זוסד גבורה ושליש תפארת, ואזר כף משם ואיך מתגלים אורות הזוסדים, ואז יעקב העומד בפני זעיר אנפין מן הזוזה ולמטה געשים לו המוזוין שלו, ומקבל הברכות האלו. אבל להיות שעדין המוזוין דמצד אבא הגנוזים תוך נצו הוד יסוד האבא אשר הם נמשכים אל יעקב כנודע עדיין הם געלמים תוך היסוד האבא, וכנגד כסוי הזה הוצרך יעקב לשבת עוד נטמן בבית עבר י"ד שנה שקבל הברכות כנזכר:

ספר לקוטי הש"ס

בסכת מגלה

חלדה הנביאה ודבורה הנביאה

אמר רב זוזמן לא יאה יהרא לנשי תרתי נשי נביאותיה הוי והוי יהירין והם זיבורא וכרפשתא. פירוש הדברים, כי באצילות יש עשר ספירות, שמונה הם דבורים, ושתי נקבות בינה ומלכות, וכנגדם הם אלו שתי נביאות וזלדה נגד האמא מלשון העלם והיא אשת שלום שהוא יסוד העליון, ולכן שלם בנקוד קבוצ ולא בנקוד וא"ו, כי הוא ביסוד העליון נעלם ביותר, נתיב לא ידעו עיט ולכן היא נעלמת והפסידה נביאותה על שאמרה אמרו לאיש הזה בלשון בזוי. ודבורה היא כנגד הנקבא מלכות, ולכן אמרה שירה, כי הנקבא משוררת תמיד, כמו שכתוב בזהר בפסוק אלהים אל דמי לך (תהילים פג ב), ולכן דוד המלך עליו השלום הבא מצדה היה משורר תמיד:

צדיקים יושבים ועטרוניהם בראשיהם

והענין הוא כי שרשי הנשמות הם נזלקים לשנים זכרים ונקבות שהם זוסדים וגבורות, ולעתיד יהיה הגבורות עקר הנהגה, ועליהם נאמר צדיקים יושבים ועטרוניהם בראשיהם וגו', וכן היה בתנועת הבריאה שלא היה פגם כלל, כי קין היה ערש הגבורות והכל שרש הזוסדים, וזה שנאמר קניתי איש את ה' (בראשית ד' א) שהיה משתף מזהמת הנזוש וקזה ותקרא שמו קין (בראשית ד' א), אבל הכל היה טוב, לזה נאמר ותוסף ללדת וגו' (בראשית ד' א), וקין הוצרך תפלה. והכל לא הוצרך תפלה כי היה מתקן, וקין יצא ראשונה והוא הבכור רק שיצא מערב, ואזור כף וזר ונתקן בראובן:

קין - ראובן

וזה שנאמר ראו בן (בראשית כט לב), וכי לא היו יודעים שהוא בן, אלא פרושו שהוא בן ראשון שזולד בעולם, והוא היה קין, וכוונת יעקב היה להולידו מרוזל כי שם הגבורות ממותקות, ובא בלאה שהם גבורות וזוקות, וזהו מה שכתוב בזהר בינה אף על גב דלאו איהי דינא אבל מסטרהא מתערין דינין, והיא לאה בזוינת בינה, וזהו מסטרהא דינין מתערין וגו', כי הגבורות בה זוקות, ואם לא זוטא ראובן במעשה בלהה היה זוכה לכל הגדולות, כמו שתרגום אונקלוס, וזה

שְׁאֵמַר הַכְּתוּב הֲלֵא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת וְגו' וְאִם לֹא תִיטִיב לְפָתוּחַ זֹטָאֵת רוּבִין (בראשית ד' ז), רְבוּז בִּיאָתוּ שֶׁל קִין בְּרוּזֹל אוּ בְלָאָה אִם יִטִיב בְּמַעֲשָׂיו יִבֵּא בְרוּזֹל שֶׁהִיא רְבוּזָה, וְהַסִּימָן "לְפָתוּחַ זֹטָאֵת" רוּבִין שְׂרָאשִׁי תְבוּת רִזוּל, וְאִם לֹא, תִבֵּא בְלָאָה, וְכֵן כְּתִיב הֲלֵא שֶׁהוּא לְמַפְרַע לָאָה, וְרָצָה לֹאֵר הֲלֵא כְמוֹ אִם לֹא תִיטִיב בְּהַפֵּךְ מִה שֶׁנִּרְאָה מִן הַכְּתוּב.

בְּחֻמְשָׁה חֲסָדִים הַקְּלִיפוֹת אֵינָה אוֹחֲזִים בָּהֶם, וְכֹל מִה שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט הוּא טוֹב וְדַע כִּי בְּחֻמְשָׁה זֹטָדִים הַקְּלִיפָה אֵינָה אוֹחֲזִים בָּהֶם וְכֹל מִה דְאֵתְפַשֵּׁט הוּא טָב, אֲבָל הַגְּבוּרוֹת כְּאֲשֶׁר יוֹצֵאִים מִרוּזֹל תִּכְף אוֹחֲזִים בָּהֶם הַזּוֹיִצוֹנִים, אֲבָל לְמַעַלְה אֵין לְהַזּוֹיִצוֹנִים אֲזוּיָה בָּהֶם, וְלָזֶה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה אִם תִּיטִיב תִּסְתַּלֵּק לְמַעַלְה, וְכֵן מְצִינוּ שֶׁעַד שֶׁלֹא זֹטָאוּ יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלַת הַיִּתֵּה עֲבוּדָה בְּכּוֹרוֹת, וְכֵן הָיָה רָאוּי רָאוּבִין, אֲכָל שֶׁפָּגַם וְנָתַן בְּכּוֹרְתוֹ לְיוֹסֵף, אֲבָל לֹא נִטְלָה מִמֶּנּוּ לְצִמְרִי, כִּי לְעוֹלָם הוּא נִקְרָא בְּכוֹר לְיִשְׂרָאֵל.

וְחִזֵּר קִין וְנִתְקַן בְּאֵלוֹ שְׁתֵּי בְחִינּוֹת שֶׁל יוֹסֵף וְיִתְרוֹ וְזוּזֵר קִין וְנִתְקַן בְּאֵלוֹ שְׁתֵּי בְזוּיָנוֹת שֶׁל יוֹסֵף וְיִתְרוֹ, וְהֵם בְּזוּיָנוֹת גְּבוּרוֹת, כִּי מִיִּתְרוֹ בְּאֵתָה רְזוּב הַזּוּזָה, מִמֶּנָּה זְכוֹר הַקִּינִי, וְגַם מִן הַגְּבוּרוֹת בְּאֵתָה יַעֲלֵ אֵשֶׁת זְכוֹר הַקִּינִי, דְּהֵינּוּ רְזוּב וְיַעֲלֵ בָּא בְּעֵלִי, וְזוּזָה בְּזוּזָר, לָזֶה אָמְרָה: רְזוּב פִּי עַל אוֹיְבֵי (שְׂמוּאֵל א' פֶּרֶק ב' א), כִּי הַיִּתֵּה מִרוּזֹב וְנִתְהַפְּכָה בְּיַעֲלֵ. וְזוּזָר בְּזוּזָה, וְזֶה שֶׁאָמַר הַכְּתוּב וְאֵלְעֹזֵר בֶּן אֶהֱרָן לְקֹזֹז לֹו מִבְּנוֹת פּוּטִיאֵל (שְׂמוֹת ו' כה):

מְגִלַּת אֶסְתֵּר
גַּם זֶה מִהֶרֶב רַבִּי זוּיִים וְיִטָּאֵל זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה: דַּע כִּי סִמְכוֹ לְמַגְלַת אֶסְתֵּר מִדְּכְתִיב כְּתוּב בְּסִפְרָא (אֶסְתֵּר ט' לב), פְּרוּשׁוֹ הֵינָה בְּסִפְרָא מְלוּאוּ כֹּהַ בְּיִתֵּת סִמְ"ךָ פִּי"א רִי"ש עוֹלָה אֲלֶף קַמ"ה כְּמוֹנֵן מַגְלַת אֶסְתֵּר עִם הַכּוֹלָל. וְנִרְאָה לִי דְצִרִיף לֹאֵר עִם הִי"א אוֹתִיּוֹת עוֹלָה מַגְלַת אֶסְתֵּר זֹסֵר יו"ד]:

מ"ם וְסִמְ"ךְ שֶׁבְּלוּחוֹת בְּנִסֵּ הֵיוּ עוֹמְדִים מִהֶרֶב זְלוּה: מ"ם וְסִמְ"ךְ שֶׁבְּלוּחוֹת בְּנִסֵּ הֵיוּ עוֹמְדִים. כְּבָר יַדְעֵתָ כִּי שְׁתֵּי הֵינָן בְּסוּד הַבִּינָה כְּזוּדַע, כִּי יֵשׁ לָאָה וְרוּזֹל, וְכִנְגָדָם לְמַעַלְה בִּינָה וְתַבּוּנָה. וְבִינָה הִיא כְּנִגָד

(א) אוֹלֵי צִרִיךְ לֹאֵר, "וְיִמָּאֵר אֶסְתֵּר קַיִם דְּבִרֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בְּסִפְרָא (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ט' לב).

לָאָה, וּתְבוּנָה כְּנֶגֶד רְוֹז. וְהִנֵּה תְבוּנָה יוֹרֶדֶת לְמִטָּה, וְאֶת־לְבָשֶׁת בּוֹעִיר, וְלִכְן
נִקְרָא אִם עַל הַבָּנִים, וְזוֹ נִקְרָא ׀ סְתוּמָה דְרַבִּיעָא עַל בְּנֵהָא. אִךְ הַסְּמִיךְ הִיא
הַבִּינָה יוֹתֵר סְתוּמָה וְנִעְלָמָת. וְעֵין מַה שְׁכָתוּב בְּסִפְרָא עֵין הַזּוּזִים בְּשִׁעַר הַכְּלָלִים
פָּרַק י"א מֵהוּ שְׁבָבִס הָיוּ עוֹמְדִים. גַּם זֶה מִהֶרֶב זְלִ"ה: